Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6901 | Joi 24 februarie 1966 | 6 PAGINI — 30 BANI

AZI SE DESCHIDE ÎN CAPITALĂ

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A LUCRĂTORILOR DIN CONSTRUCȚII

Azi încep în Capitală lucrările Consfătuirii pe țară a lucrătorilor din construcții, la care participă delegați ai sutelor de mii de oameni ai muncii din acest sector — ingineri, arhitecți, economiști, tehnicieni, maiștri și muncitori, activiști de partid și ai sindicatelor. Consfătuirea are drept scop analiza multilaterală a principalelor probleme ale activității de construcții, arhitectură și sistematizare, în lumina sarcinilor importante trasate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R.

Consfătuirea a fost precedată de o largă dezbatere în adunări ale constructorilor — pe grupuri de șantiere sau mari șantiere, întreprinderi și trusturi de construcții — ale specialiștilor din institute de proiectare și de cercetare, precum și în ședințe la nivel regional, cu activul de partid din întreprinderile și instituțiile de construcții. În cadrul acestor adunări și ședințe au fost reliefate rezultatele bune și experiența acumulată în ultimii ani, s-au examinat în spirit critic neajunsurile care mai stăruie în domeniul proiectării și al desfășurării lucrărilor pe șantiere. În acest fel, pregătirea consfătuirii a prilejuit un larg schimb de păreri și propuneri asupra soluțiilor și posibilităților de perfecționare a activității în sectorul construcții.

După cum este cunoscut, partidul și guvernul acordă o deosebită atenție îmbunătățirii activității de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor industriale, de locuințe și social-culturale, în vederea îndeplinirii în bune condiții și cu eficiență economică ridicată a amplului program de investiții prevăzut pentru perioada 1966—1970 — condiție esențială pentru asigurarea în continuare a unui ritm susținut de dezvoltare în toate ramurile economiei naționale, pentru creșterea potențialului economic al țării.

Pornind de la această cerință majoră a dezvoltării economiei naționale, în fața consfătuirii, care are un pronunțat caracter de lucru, se deschide un cîmp larg de importante probleme. Consfătuirii îi revine sarcina să examineze aprofundat căile de îmbunătățire a organizării întreprinderilor de construcții și a muncii pe șantiere, de extindere a metodelor și tehnologiilor moderne, care și-au dovedit eficacitatea în practică, de asigurare a continuității și ritmicității execuției în tot cursul anului etc — toate acestea în scopul scurtării termenelor de punere în funcțiune a investițiilor, concomitent cu creșterea productivității muncii, ridicarea calității și reducerea costului lucrărilor de construcții-montaj. Ea urmează să analizeze și să propună măsurile menite să ducă la perfecționarea muncii în institutele de cercetare și proiectare, pentru sporirea contribuției acestora la realizarea noilor obiective de investiții. Consfătuirea este totodată chemată să jalonеze măsurile ce se impun pentru înlăturarea uniformității și lărgirea varietății arhitecturale în construcțiile de locuințe și să dezbată problemele legate de sistematizarea teritorială și a centrelor populate.

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din construcții va prilejui un schimb larg de opinii, o confruntare deschisă a punctelor de vedere ale participanților, în scopul îmbunătățirii în toate compartimentele și la toate nivelele a activității în acest important sector al economiei naționale. Fără îndoială, recomandările și măsurile pe care le va preconiza consfătuirea vor contribui la o puternică dezvoltare a inițiativei și la stimularea pasiunii creatoare a specialiștilor din institutele de cercetări și proiectări, vor însufleți pe muncitorii, inginerii și tehnicienii de pe șantiere în eforturile pe care le depun pentru îndeplinirea sarcinilor importante ce le revin potrivit hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului.

ȘEDINȚA CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

În ziua de 23 februarie a. c. a avut loc la Palatul Republicii ședința Consiliului de Stat, prezidată de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat.

Au luat parte tovarășii : Constanța Crăciun, Mihai Gere, Ilie Murgulescu — vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Petre Borilă, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Constantin Daicoviciu, Vasile Daju, Suzana Gîdea, Athanase Joja, Ion Popescu-Puțuri, Gheorghe Stoica, Ludovic Takacs, Iacob Teclu și Vasile Vîlcu, membri ai Consiliului de Stat.

Consiliul a adoptat decrete și hotărîri privind diferite domenii ale activității de stat și obștești.

A fost ratificat Acordul între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Italiene asupra colaborării economice, industriale și tehnice, precum și acordul privind colaborarea economică și tehnică între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul imperial al Iranului.

Printre actele de stat emise figurează decretul privind constituirea și valorificarea fondului de stat de legume și fructe pentru consumul intern și pentru export ; decretul pentru modificarea organizării Ministerului Învățămîntului, prin care ia ființă o Direcție generală a activităților educative și a problemelor sociale studențești, precum și decretele privind modificarea unor articole din legea de organizare judecătorească și din legea pentru înființarea și organizarea Procuraturii Republicii Socialiste România.

Consiliul a făcut numiri și eliberări din funcții la Tribunalul Suprem, numind totodată adjuncții Procurorului General.

În continuare, Consiliul a rezolvat lucrările curente.

PAGINA A III-A

Competiția cu timpul în realizarea investițiilor

OPINII

FORMAREA PERSONALITĂȚII

Petru COMARNESCU

Măzuința de a nu trăi zadarnic, de a nu trece prin viață fără a-și găsi o menire este în firea oricărui om cu conștiință și vitalitate. Cînd prin îndeplinirea menirii, mai mare sau mai modestă, se săvîrșește o participare conștientă și activă la înaltele valori ale existenței, cînd își aduce o proprie contribuție la progres, atunci se poate spune că omul își realizează personalitatea.

Există numeroase concepții despre personalitate, dar în oricare dintre concepțiile valabile nu lipsesc două elemente fundamentale : realizarea-de-sine și scopul de a servi lumea căreia îi aparții. Mai mult, realizarea-de-sine nu își are eficiență și valoare decît în măsura în care ea servește poporul, patria, umanitatea. Noțiunea de personalitate este, prin excelență, o noțiune socială, implicînd trecerea de la individualitate la trăirea și activarea înaltelor valori sociale. A avea personalitate înseamnă să te formezi într-astfel încît să te poți dărui unor cauze înalte. Iar pentru a te dărui, pentru a servi, trebuie să știi bine cum să te formezi, cum să te realizezi ca om, ca cetățean, ca o conștiință a lumii și vremii tale.

Pentru formarea în anii tinereții, școala și educația au un rol imens, dar, dincolo de ele, hotărîtoare este voința individului de a-și organiza într-astfel viața încît să se dezvolte temeinic și armonios. Personalitatea este rezultanta unei cunoașteri avîntate și riguroase, a unei discipline interioare, a unei munci intense, în care este cuprinsă și profesiunea, dar și o conștiință mai largă a valorilor umane.

Nu credem că se poate concepe ideea de personalitate fără specializarea într-un domeniu precis, fără pasiunea pentru o anumită activitate; dar pentru ca un valoros specialist să devină personalitate, în sensul superior al noțiunii, la specializare mai trebuie adăugată și o cultură generală, perspective largi de înțelegere, spirit de abnegație, o dăruire generoasă marilor idealuri sociale.

Dacă acestea sînt, în linii mari, coordonate ale personalității, valabile pentru specialiștii din toate domeniile de activitate umană, există desigur diferențieri în privința modului de specializare și a obiectivelor.

Rezumîndu-ne la formarea personalității artistice, observăm o seamă de fenomene pe care artistul le are în comun cu ceilalți specialiști din alte domenii, dar și unele fenomene specifice îndeletnicirii lor. Un tînăr artist nu se poate forma temeinic, dacă nu depune o muncă metodică și nu are o disciplină interioară.

Grigorescu povățuia : lucrează mult, ca să poți lucra repede, prinzînd esențialul lucrurilor. Enescu, plural artist, compozitor, dirijor, violonist, pianist a fost un muncitor neobosit. De la el a rămas frumoasa maximă : să te odihnești de muncă, prin muncă ! Luchian a lăsat în tinerețe o splendidă mărturie asupra modului în care crea : „Am lucrat o serie de ani, fără să fiu vreodată mulțumit cu ce făceam, căutînd și încercînd în tot felul... Cîte nu am îndurat în acest interval. De cîte ori nu uitam să mă duc la masă și mă pomeneam cu ceasurile cinci sau șase, istovit și pe pînză nimic. De cîte ori nu ieșeam din casă cu groaza în suflet, cînd, după săptămîni de lucru, făceam o neghiobie !". Jurnalul lui Theodor Pallady are numeroase mărturisiri asupra severei exigențe față de sine însuși, dovezi de nemulțumire față de calitatea lucrului său, iar la bătrînețe l-am văzut cum își tria desenele, distrugînd pe unele. Sculptorul Gh. D. Anghel și-a distrus o seamă de lucrări, cînd nu le considera apropiindu-se de desăvîrșirea năzuită. Să mai vorbim de munca uriașă a lui Mihail Sadoveanu sau Rebreanu și Blaga ? De disciplina de atelier a lui Petrașcu, Șirato, Jalea, Medrea, Han ?

În anii tinereții, în anii de formare a artistului, trei primejdii mari îl pîndesc. Una este aceea a **tendinței spre facilitate.** A doua primejdie este aceea de a voi **să fii original cu orice preț.** A treia este **goana după ultima noutate, care uneori nu-i decît o modă**, trecătoare ca toate modele.

Aș ilustra cu elemente din biografia lui Brâncuși cum a înlăturat el aceste primejdii, spre a deveni cu adevărat original în artă, înalt în gîndire, nou în expresie, întruchipînd un pilduitor proces de formare a personalității. Student la Școala de arte frumoase din București în anii 1898—1902, Brâncuși a desfășurat o uluitoare activitate pentru a-și dobîndi nu numai specializarea în sculptură, dar și o vastă cultură generală. În mansarda casei de pe strada Izvor, pe care o împărțea cu alți studenți de la medicină și de la conservatorul de muzică, Brâncuși modela sculpturi în lut, își gătea singur, citea imens — mai ales tratate de matematici, ca și fizica lui Petru Poni. Neuitînd folclorul copilăriei și adolescenței sale, el a participat la activitatea corului „Carmen", înființat de D. G. Kiriac în 1901 și unde se executau cîntece autentic folclorice sau prelucrate în spiritul folclorului.

Brâncuși nu s-a lăsat tentat de facilități, de lucrurile ieftine, triviale. Acela care mai tîrziu a trecut la formele concentrate și esențializate a făcut în anii studenției la București faimosul ecorșeu, ajutat de profesorul său de anatomie, doctorul D. Gerota. După ce a absolvit cu succes școala de la București, la Paris încă a mai studiat, mai întîi cu academistul Mercié, apoi cu marele Rodin. Cînd acesta i-a propus să-i fie ucenic, Brâncuși l-a refuzat cu faimoasa replică : vă mulțumesc, dar nu pot accepta pentru că „la umbra copacilor mari nu crește nimic". În convorbirile avute cu Brâncuși, ne-a mărturisit năzuința de a merge pe drumul său. „Puteam cîștiga bani, dacă făceam o altfel de artă, dar eu am vrut să fac arta mea". A trăit în sărăcie pentru că nu a făcut concesii, dar pe cîtă muncă, disciplină, înaltă exigență, pe cîtă gîndire și cu cîte cunoștințe, adunate fabulos, nu s-a bazat el pentru a ajunge atît de original și profund legat de spiritul artei populare din patrie, de folclorul ei !

Dacă unii tineri își imită servil maeștrii sau pe unii mari artiști, devenind epigoni ai acestora, alții, dimpotrivă, se vor originali cu orice preț. Am cunoscut poeți și scriitori care — în dorința de originalitate — ar fi vrut să nu întrebuințeze nici măcar verbele „a fi" și „a avea", ar fi vrut să creeze o altă limbă românească. Am văzut tineri artiști plastici care credeau că originalitatea constă în a nu mai folosi nimic din ceea ce a fost înaintea lor, socotind că lumea începe și se sfîrșește cu ei, că pămîntul se oprește din mers cînd visează ei o operă, firește „genială".

Cei pe care nu-i ratează un trai boem sau lucrul doar pe apucate în vederea ex-

(Continuare în pag. a II-a)

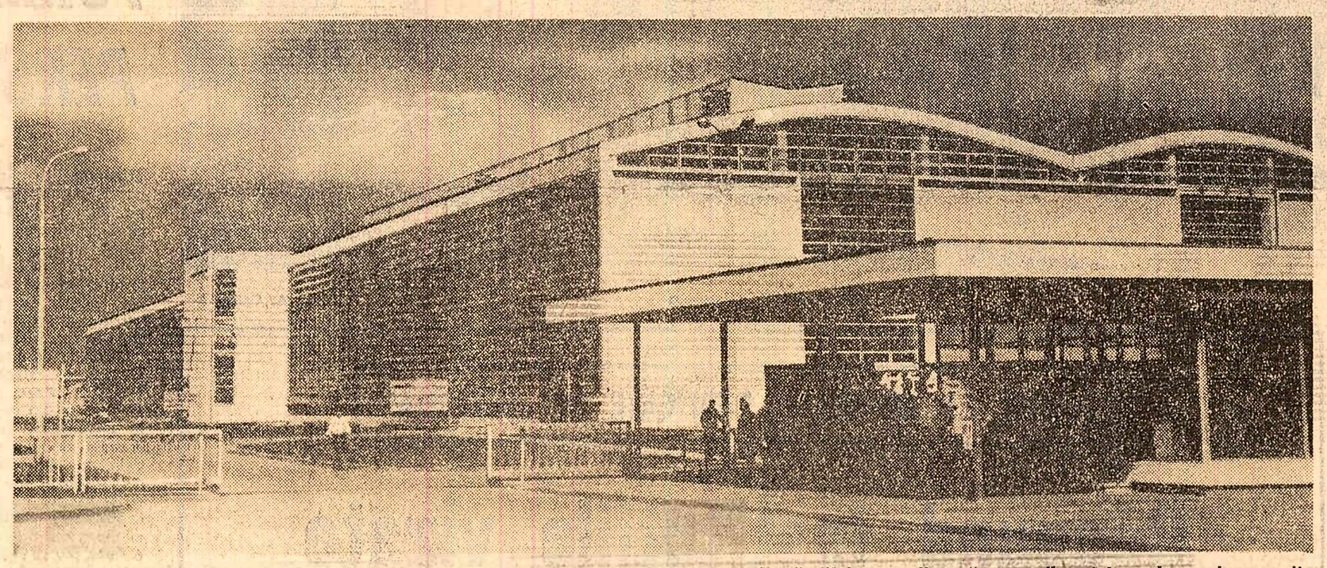

Uzina de metale și aliaje neferoase din Capitală este o unitate industrială modernă. Aici se realizează un sortiment larg de produse, mult solicitate în diferite ramuri ale economiei naționale

Haina cotidiană a orașului

Ce lucrări gospodărești se prevăd pentru anul acesta în Capitală ?

Îngrijirea „hainei" cotidiene a Capitalei — grădinile, străzile, clădirile etc. — constituie o preocupare permanentă a gospodarilor orașului. Investițiile pentru lucrările gospodărești-edilitare sînt în acest an cu aproape 50 la sută mai mari decît în 1965.

Pe marile bulevarde... Anul acesta numeroase străzi și bulevarde cu circulație intensă vor fi betonate și asfaltate. Lucrările se vor efectua pe o suprafață de peste 400 000 m.p. ; se vor reface porțiuni importante pe Splaiul Independenței, Splaiul Unirii. Se vor moderniza bd. T. Vladimirescu și șos. Viilor, care împreună cu șoseaua Panduri realizează dublura inelului principal de circulație între piața Pieptănari și bd. Armata Poporului. În planul pe acest an se prevede repararea a numeroase alte străzi.

La podul Șerban Vodă, planșeul pe sub care trece Dîmbovița va fi prelungit cu încă 65 de metri, asigurîndu-se astfel continuitatea Magistralei Nord-Sud către Piața 1848.

Pentru a circula mai rapid. Consolidarea străzilor este în strînsă legătură cu dezvoltarea rețelei de transport în comun. Anul acesta va fi „tăiată" o nouă cale de acces — linia de troleibuze ce va asigura legătura directă între centru și b-dul Metalurgiei (cartierul Nițu Vasile-Berceni). Se electrifică actualul tra-

Dumitru MINCULESCU

(Continuare în pag. a V-a)

RESPECTAREA DISCIPLINEI ECONOMICE lege pentru toate întreprinderile

Virgil PÎRVU
vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării

Colectivele întreprinderilor au pășit în primul an al cincinalului cu hotărîrea de a-și consacra forțele și energia creatoare realizării mărețului program de dezvoltare multilaterală a economiei naționale, adoptat de Congresul al IX-lea al P.C.R. Realizările din luna ianuarie confirmă hotărîrea oamenilor muncii din întreprinderile industriale de a îndeplini prevederile planului și angajamentele luate în întrecerea socialistă pe acest an privind depășirea sarcinilor de producție stabilite, îmbunătățirea continuă a calității produselor, obținerea de importante economii și beneficii suplimentare.

Prevederile planului de stat pe 1966, principalele sale ritmuri și proporții au fost orientate potrivit Directivelor Congresului al IX-lea al partidului, încadrîndu-se organic în programul general al cincinalului. Iată de ce **îndeplinirea integrală a tuturor indicatorilor planului de stat pe anul 1966 constituie îndatorirea primordială a colectivelor din fiecare întreprindere și ramură economică.** Realizarea necondiționată a planului este o sarcină fundamentală de stat și de partid și presupune aplicarea celor mai eficiente măsuri pentru asigurarea ritmicității producției și livrărilor, îmbunătățirea calității produselor, folosirea cît mai deplină a capacităților de producție, creșterea susținută a productivității muncii și reducerea prețului de cost, desfășurarea amplă a acțiunii de ridicare multilaterală a eficienței activității economice.

Realizarea ritmică a producției — pe bază de grafic, nu numai în medie decadal și lunar, ci în fiecare zi, în fiecare schimb, la fiecare loc de muncă — constituie o latură esențială a disciplinei economice, una dintre cele mai însemnate rezerve de sporire a volumului producției. Important e că pe această cale **se asigură respectarea strictă a graficului de livrări și a termenelor din contractele încheiate cu beneficiarii.** Modul în care întreprinderile își îndeplinesc sarcinile de livrări de mărfuri și respectă termenele contractuale caracterizează cum nu se poate mai bine activitatea lor, prin aceasta oglindindu-se punerea în circuitul economic a produselor fabricate. Anul trecut, anumite întreprinderi subordonate Ministerului Industriei Ușoare, Ministerului Industriei Chimice au realizat, în cea mai mare parte, livrările de produse în decada a treia a lunii, iar în cadrul trimestrului, în ultima lună. Și în ianuarie s-au înregistrat asemenea situații ; în plus, unele întreprinderi aparținînd Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Economiei Forestiere nu și-au îndeplinit integral sarcinile de livrări către beneficiari. Ca urmare, aceste întreprinderi nu și-au realizat planul de beneficii, și-au înrăutățit situația lor financiară.

La o analiză succintă a cauzelor care au determinat lipsurile amintite, se constată că ele se datoresc în principal organizării defectuoase a producției și muncii. Chiar în acest an, în unele întreprinderi **nu există încă o preocupare sistematică pentru perfecționarea organizării procesului de producție și stabilirea fluxului tehnologic pe baze raționale, științifice.** Așa se și explică de ce în aceste întreprinderi mașinile și utilajele nu sînt încărcate judicios, de ce producția costă încă destul de mult și calitatea unor produse se află la un nivel scăzut. Este de neînțeles, totodată, de ce în unele întreprinderi nu se iau măsuri pentru întărirea asistenței tehnice în schimburile II și III, prin repartizarea de ingineri și tehnicieni cu calificare corespunzătoare, capabili să intervină neîntîrziat pentru înlăturarea oricăror defecțiuni în funcționarea mașinilor și utilajelor.

O mai mare atenție se cuvine acordată creării condițiilor necesare pentru realizarea continuității fluxului tehnologic. Fondurile de investiții și creditele de mică mecanizare, utilizate cu simț de răspundere, pot asigura în esență premisele tehnico-materiale și financiare necesare desfășurării unei activități coordonate a tuturor secțiilor de producție. Nu rare sînt cazurile cînd se constată că utilaje izolate sau chiar secții întregi, a căror producție nu este încadrată în ritmul general pe ansamblul întreprinderii, creează locuri înguste și, inevitabil, determină greutăți în realizarea ritmică a planului. **Este o datorie a conducerilor de întreprinderi să analizeze cu cea mai mare atenție indicii de utilizare a mașinilor și utilajelor existente în secțiile de producție, să depisteze, pe această bază, locurile înguste, să elaboreze și să pună neîntîrziat în aplicare cele mai eficiente măsuri pentru ca întreg procesul tehnologic, pe ansamblul întreprinderii, în fiecare sec-**

(Continuare în pag. a V-a)

Corespondență din Budapesta

Cupole argintii pe Tisa

Călătorind recent prin orașe și sate ale Ungariei, am avut prilejul de a vizita un șir de obiective industriale și șantiere. Am văzut la lucru oameni ai muncii din uzine și de pe ogoare, am cunoscut însuflețirea cu care au pășit la îndeplinirea sarcinilor pe 1966 — primul an al celui de-al treilea plan cincinal.

Nu de mult, la sesiunea Adunării de Stat, tovarășul Gyula Kállai, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, a arătat: „Anii 1961—65 intră în istoria poporului nostru ca perioada făuririi definitive a bazelor socialismului și a începerii construirii depline a socialismului. Această perioadă de plan a fost prima în care am putut desfășura construcția economică în toate ramurile-cheie ale economiei naționale, pe baze socialiste".

În ultimii cinci ani, volumul producției industriale globale a țării a crescut cu circa 48 la sută. În această perioadă au fost construite numeroase obiective industriale noi, printre care laminorul la rece de la combinatul metalurgic din Dunaújváros, fabrica de îngrășăminte chimice de la Tiszaszederkény, prima linie a rafinăriei de petrol (cu o capacitate anuală de 1 milion tone) de la Százhalombatta, termocentrala de la Oroszlány, fabrica de ciment și var de la Vác, fabricile de conserve de la Békéscsaba și Nyiregyháza, fabrica de sticlă de la Orosháza, fabrica de cauciuc sintetic de la Szeged și altele. S-au înregistrat progrese pe linia modernizării transporturilor, prin dotarea sectorului feroviar cu locomotive electrice și Diesel. Aplicînd politica partidului de industrializare a tuturor regiunilor țării și de descentralizare a industriei (concentrată în proporție de aproape 50 la sută în Budapesta), circa trei sferturi din investițiile celui de-al doilea plan cincinal au fost realizate în provincie. În acest sens, în diferite orașe ale țării s-au construit și se construiesc obiective industriale cu o mare pondere pentru economia națională.

La Százhalombatta

A trecut un an de cînd am vizitat ultima oară șantierele de la Százhalombatta, unde se construiesc obiective dintre cele mai însemnate din Ungaria. Iată-ne la termocentrala dunăreană, aflată în plină construcție. Și atunci, ca și acum, era zăpadă, oamenii lucrau neobosiți pentru terminarea unor

Aurel POP

(Continuare în pag. a V-a)

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

■ LOVITURĂ DE STAT ÎN SIRIA

Puterea a fost preluată de un comandament regional al partidului Baas. Amin El Hafez, președintele Consiliului prezidențial, și premierul Salah Bitar au fost arestați. În țară a fost instituită starea excepțională.

■ Formarea noului guvern italian

Aldo Moro a prezentat ieri la palatul Quirinale lista cabinetului. (Corespondență din Roma).

■ Addis Abeba. Reuniune pregătitoare a Conferinței ministeriale a Organizației Unității Africane

Problema rhodesiană se va afla în centrul dezbaterilor

CONTROLUL ÎNDEPLINIRII HOTĂRÎRILOR ÎN ORGANIZAŢIILE DE PARTID DIN VALEA JIULUI

NU LĂSA PE MÎINE CE POŢI FACE AZI

„Subliniind succesele pe care le-am obţinut în diferite domenii ale construcţiei de partid, este necesar să ne oprim, totodată, asupra principalelor lipsuri care s-au manifestat în activitatea organelor şi organizaţiilor de partid. Una din aceste lipsuri constă în faptul că munca pentru îndeplinirea hotărîrilor nu este peste tot temeinic organizată... Sînt comitete de partid care organizează un control neeficient al îndeplinirii hotărîrilor, nu acordă sprijinul cuvenit organizaţiilor pe care le conduc".

(Din Raportul prezentat la Congresul al IX-lea al P.C.R. de tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU)

VIAŢA DE PARTID

Consultînd calendarul producţiei din prima jumătate a lunii februarie, tovarăşii din biroul Comitetului orăşenesc de partid Petroşeni au constatat o situaţie îngrijorătoare : nu toate unităţile Combinatului carbonifer Valea Jiului şi-au îndeplinit cum se cuvine, după posibilităţile ce le au, sarcinile de plan. La început de lună. ritmicitatea a pornit şchiopătînd.

— Cum va fi recuperată rămînerea în urmă ?

— De mîine întreg activul nostru se deplasa pe teren, la exploatările miniere. (Răspunsul ne-a fost dat de tovarăşul DAVID LAZĂR, prim secretar al Comitetului orăşenesc de partid Petroşeni).

La combinatul carbonifer, directorul general a hotărît la fel : să trimită toate cadrele tehnice ale combinatului pe teren, să nu rămînă nimeni în birouri.

Măsura nu este rea, fireşte, referindu-ne la situaţia creată. Dar se naşte întrebarea: De ce o dată pleacă toate forţele de control şi îndrumare pe teren şi altă dată...? Aşa a început asaltul pentru recuperarea rămînerii în urmă în a doua jumătate a lunii februarie.

În ianuarie lucrurile s-au petrecut la fel. Capricios buletin al ritmicităţii are Valea Jiului ; suişuri şi coborîşuri abrupte.

— De ce a fost nevoie să se ajungă la „mobilizarea specială" de care aţi amintit mai înainte ?

— *Este veche şi încă nerezolvată pe deplin la noi problema ritmicităţii* — spune primul secretar al comitetului orăşenesc de partid. *În aprilie se va împlini un an de cînd un larg colectiv, cuprinzînd activişti de partid şi specialişti mineri, a studiat şi analizat în amănunţime munca de partid şi activitatea economică din exploatări. Comitetul orăşenesc de partid şi-a stabilit atunci, pentru perspectivă, un cuprinzător plan de măsuri concrete, dintre care multe vizau ritmicitatea.*

— *Planul de măsuri al comitetului orăşenesc*, continuă ideea tovarăşul IOAN CARPINEŢ, secretar al comitetului orăşenesc de partid, *însuma problemele „cheie" pe ansamblul bazinului carbonifer. La timpul potrivit el a fost defalcat, pe exploatări miniere, sectoare, brigăzi, pînă la ultimul om astfel ca fiecare din cei peste 7 500 de comunişti din unităţile combinatului să cunoască cît mai precis sarcinile ce le are de dus la îndeplinire.*

Aşa este. În primăvara anului trecut s-a făcut o muncă bună. Planul de măsuri, rezultat al unui studiu complex, răspundea cerinţelor reale şi concentra o preţioasă experienţă colectivă.

Rezultatele obţinute n-au fost nici puţine şi nici lipsite de importanţă. Aşa, de pildă, peste 60 de ingineri mineri, care îndeplineau atribuţii lăturalnice producţiei, au trecut să se ocupe nemijlocit de problemele organizării muncii în exploatările miniere. Crearea a 115 organizaţii de bază de partid pe schimburi — măsură organizatorică deosebit de importantă — a înlesnit rezolvarea operativă a sarcinilor, creşterea influenţei organizaţiei de partid la locul de muncă. Din aprilie anul trecut şi pînă acum, 500 de oameni, provenind din locurile de muncă direct productive, au fost primiţi în rîndurile comuniştilor ; s-a asigurat ca 90 la sută din brigăzile de mineri din Valea Jiului să fie conduse de cei mai experimentaţi comunişti. Comitetul orăşenesc de partid şi-a lărgit mult activul obştesc. s-a ocupat sistematic de împrospătarea cadrelor din aparatul de partid cît şi de cel de conducere al industriei ; au fost promovaţi cu curaj în munci de răspundere oameni cu reale posibilităţi de dezvoltare şi care îşi consacră toată energia îndeplinirii sarcinilor trasate.

— Avînd în vedere toate acestea, cu atît mai mult se justifică întrebarea : cum se explică revenirea la neajunsurile de la începutul anului trecut ? De ce nu s-a dat curs măsurilor stabilite atunci ?

Secretarul Comitetului de partid de la mina Lupeni şi instructorul comitetului orăşenesc de partid ne vorbeau despre sarcini multiple greu de cuprins, de faptul că în multe rînduri nu mai ştiu de care dintre ele să se apuce prima dată, care este mai urgentă, cînd, la comitetul de partid au venit maistrul miner OVIDIU CHEREBEŢ şi şeful de brigadă IOAN KERTES. Au părăsit abatajul pentru a cere să se pună ordine în organizarea transportului cărbunelui. Ce s-a întîmplat în locul de muncă pe care conducerea combinatului îl socoteşte ca fiind cel mai important de la mina Lupeni ? **„În loc de 30 de metri înaintare în zece zile, am avansat 8 metri...** *Cu ce să scoatem piatra, cu căciula ? Vagonetele goale lipsesc. Astăzi un schimb întreg n-a primit nici măcar o „goală". Ni se tot spune că s-au luat măsuri. În realitate însă ?...*

Face apel telefonul. De la celălalt capăt, din abataj, şeful de brigadă PETRE CONSTANTIN informează comitetul de partid : **„Am în abataj 700 tone de cărbune. Ce să fac cu ele ! Ne lipsesc vagonetele goale".**

Nu este greu de înţeles de ce minerii se adresează tocmai comitetului de partid cerîndu-i sprijinul. Cine dacă nu comitetul de partid al minei ar fi trebuit să controleze la timpul potrivit cum aplică conducerea minei hotărîrile luate cu privire la organizarea transportului în anotimpul rece?

Sarcinile nerezolvate (sau rezolvate doar pe jumătate) se adaugă ca o grijă în plus, astăzi şi mîine. Carenţele rămîn, li se adaugă apoi altele, situaţia se agravează şi, dacă aceasta este o practică, lipsurile ce puteau fi eliminate din vreme devin mai greu de înlăturat.

— *Lucrurile se vor îndrepta,* este de părere tovarăşul DUMITRU ALBESCU, adjunct al comisiei economice a Comitetului orăşenesc de partid Petroşeni. *Prin colective de activişti de partid şi specialişti* **ne-am propus să întreprindem controale şi studii asupra cauzelor rămînerii sub plan la Lupeni şi Lonea a unor brigăzi miniere.**

Dar oamenii se întreabă pe bună dreptate : de vreme ce racilele sînt cunoscute, se ştie ce măsuri sînt necesare pentru înlăturarea lor, care este rostul altor studii, în timp ce planurile de măsuri existente nu se îndeplinesc ? În urmă cu două luni la mina Vulcan un colectiv al comitetului orăşenesc a făcut un astfel de studiu. Concluziile lui au fost prezentate comitetului de partid şi conducerii tehnico-administrative a minei. Se pare însă că totul a rămas literă moartă. Pe vremea cînd colectivul amintit se afla la Vulcan, procentul de brigăzi rămase sub plan era de 40 la sută. Acum, el se ridică la 42 la sută.

— La ce a folosit studiul întreprins?

ANDREI COLDA, secretarul Comitetului de partid de la mina Vulcan : *„Momentan nu putem da un răspuns precis pentru că am cerut o situaţie la serviciul tehnic şi ei au întîrziat să ne-o trimită".*

— Situaţia poate chiar lipsi. N-o cunoaşteţi din controlul pe teren ?

— *Încă n-am trecut la control...*

Aşa este. Dacă studiile zăbovesc prin sertare şi nu s-au luat măsuri concrete la sectoare, în abataje, ce să fie controlat ?

Am relatat primului secretar al Comitetului orăşenesc de partid Petroşeni aceste lucruri insistînd să primim răspuns la întrebarea: „Cum a exercitat comitetul orăşenesc de partid controlul său astfel ca hotărîrile proprii să fie îndeplinite, defecţiunile semnalate să nu se mai repete ?"

— *Pare-se că am abordat într-o dată prea multe probleme şi ne-am risipit forţele în multe direcţii* — ne-a spus tovarăşul David Lazăr. *Am asigurat însă instruirea temeinică a aparatului nostru, a secretarilor organizaţiilor de bază astfel ca fiecăruia să-i fie clar ce trebuie să facă.*

Este bine cunoscut de tovarăşii de la Comitetul orăşenesc de partid Petroşeni ce prejudicii poate aduce lipsa de control, de îndrumare şi sprijin. Şi după cum se vede sînt încă destule lucruri de îndreptat.

Pleacă pe teren întregul activ de partid, conducerea combinatului carbonifer, specialiştii. Bine fac. Acest lucru îl aşteaptă, îl doresc de altfel şi oamenii cînd se adresează comitetelor de partid de la mină cu problemele lor de muncă dar, cu un corectiv esenţial: ei socotesc foarte necesar ca, strîns legate între ele, controlul, îndrumarea, ajutorul nemijlocit, la faţa locului, să se desfăşoare nu în campanie, ca manifestare a entuziasmului de moment, ci să se caracterizeze prin perseverenţă, el să fie permanent, continuu.

Pentru anul 1966, Comitetul orăşenesc de partid Petroşeni, comitetele de partid din exploatările miniere, ca şi toate organizaţiile de bază au planuri concrete, cuprinzătoare de măsuri. Ele sînt un rod al acumulării de experienţă. Organizarea îndeplinirii lor, materializarea lor este factorul de căpetenie, „cheia" care deschide drumul eficienţei muncii de partid.

Constantin MORARU

TEATRE

● Teatrul de Operă şi Balet : **SIMFONIA FANTASTICĂ ; BOLERO ; ŞEHEREZADA** — 19,30.

● Teatrul de stat de operetă : **ŢARA SURÎSULUI — 19,30.**

● Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **DIN JALE SE ÎNTRUPEAZĂ ELECTRA** — 19, (sala Studio) : **ÎNTÎLNIRE CU ÎNGERUL** — 19,30.

● Teatrul de Comedie : **INSULA** — 20.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **UN TRAMVAI NUMIT DORINŢĂ** — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): **SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU** — 19,30.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **HIPNOZA — 16, LUNA DEZMOŞTENIŢILOR** — 20.

● Teatrul „Barbu Delavrancea" : **IDOLUL ŞI ION ANAPODA** — 20.

● Teatrul Mic : **JOCUL IELELOR** — 19,30.

● Teatrul „Ion Creangă" : **MUŞCHETARII MĂGÂRIEI SALE** — 9,30, **CU CAPUL ÎN NORI** — 15,30.

● Teatrul evreiesc de stat : **CÎNTĂREŢUL TRISTEŢII SALE** — 20.

● Studioul Institutului de artă teatrală şi cinematografică „I. L. Caragiale" : **ONDINE** — 20.

● Teatrul „Tăndărică" (sala din Calea Victoriei): **DOCTORUL AUMĂDOARE** — 10 ; 17, (sala din str. Academiei) : **AMNARUL** — 17.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **REVISTA DRAGOSTEI** — 20, (sala Victoria) : **OMUL ZĂPEZILOR** — 20.

● Ansamblul artistic al C.C.S. : **AŞA SE JOACĂ PE LA NOI** — 20.

● Circul de stat : **SPECTACOL PREZENTAT DE CIRCUL MARE DIN MOSCOVA** — 19,30.

CINEMATOGRAFE

● **FAŢA DIN JUNGLĂ** : Sala Palatului (seria de bilete 1630 — orele 19,30), Capitol — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, Feroviar — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.

● **TOM JONES** : Patria — 10; 12,30; 16; 18,30; 21, Excelsior — 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30, Melodia — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, Bucureşti — 9,15; 12; 15,30; 18,15; 21, Tomis — 8,15; 11; 14,30; 17,15; 20 (la ultimele două cinematografe completarea **Sărbătorirea Unirii Principatelor Române**).

● **PROCESUL ALB** — cinemascop : Republica (completare **Sărbătorirea Unirii Principatelor Române**) — 9,45; 12,30; 15,30; 18,15; 21, Griviţa — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.

● **GUSTUL MIERII** : Luceafărul (completare **Elemente** — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● **COMEDIANŢII** : Cinemateca — 10; 12; 14.

● **WINNETOU** — cinemascop (seria a II-a) : Festival — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, Modern — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21 (la ambele completarea **Sărbătorirea Unirii Principatelor Române**), Aurora (completare **Gara**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

● **CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VISURILOR** : Victoria (completare **Plasma**) — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30, Floreasca — 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● **DEPĂŞIREA** : Central — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 16,15; 20,45, Miorita — 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21, Arta — 10; 12,30; 15; 17,30; 20 (la toate completarea **Şi acum puţină gimnastică**).

● **CRIMINALUL ÎN VACANŢĂ** — cinemascop : Lumina — 10; 12,15; 14,15; 16,15; 18,45; 20,45, Rahova — 16; 18,15; 20,30 (la ambele completarea **Nomazii** — cinemascop), Dacia (completare **Arme ale cunoaşterii**) — 9—15 în continuare; 17; 19; 21.

● **ŞAH LA REGE** : Union — 16; 18,15; 20,30, Volga — — 9,45; 11,45; 13,45; 16; 18,15; 20,30, Lira — 15; 17; 19; 21 (la toate completarea **Adam şi Eva în Flat lux**).

● **PROGRAM PENTRU COPII** : Doina — 10, Gloria — 10, Floreasca — 10.

● **PROCESUL DE LA NURNBERG** (ambele serii): Doina — 11,30; 16; 19,30, Gloria — 12; 15,45; 19,30.

● **VARĂ ÎN NORDUL SĂLBATIC — UMBRA TIMPULUI — ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ nr. 4** : Timpuri noi — 10—21 în continuare.

● **OLD SHATTERHAND** — cinemascop : Giuleşti — 10,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, Pacea — 11; 15,45; 18; 20,15.

● **AUTORIZAŢIA DE CĂSĂTORIE** : Buzeşti (completare **Sculptorul şi timpul**) — 14; 16; 18; 20, Popular — 16; 18,15; 20,30.

● **STEAUA BALETULUI** : Bucegi (completare **Băiatul şi furtuna**) — 10; 12; 14; 16.30; 18,30; 20,30.

● **DUMINICĂ LA ORA 6** : Unirea (completare **De la pescari adunate**) — 16; 18,15; 20,30, Cosmos (completare **Cronică la un miracol**) — 16,15; 18; 20.

● **PINGUINUL** : Flacăra (completare **Nimic despre Arhimede**) — 16; 18; 20.

● **CAMERA ALBĂ** : Vitan (completare **Ajutor, mă înec**) — 15; 17; 19; 20,45.

● **JUDEX** : Munca (completare **Porţile de Fier**) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● **CE S-A ÎNTÎMPLAT CU BABY JANE ?** : Moşilor — 11; 15; 18; 21, Flamura — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30.

● **VIZITA** — cinemascop : Crîngaşi — 16; 18,15; 20,30, Drumul Sării — 16; 18; 20.

● **ÎNVĂŢĂTORUL DIN VIGEVANO** : Viitorul — 15,30; 18; 20,30.

● **AMINTIRI DIN COPILĂRIE** : Colentina (completare **Păpuşarii**) — 16; 18; 20.

● **MUNCILE LUI HERCULE** : Progresul — 15,30; 18; 20,15.

● **TREAGĂŢI ÎN STANISLAS !** : Ferentari (completare **O vînătoare neobişnuită**) — 10; 16; 18,15; 20,30.

● **CĂLĂTORIE ÎN JURUL PĂMÎNTULUI** : Cotroceni (completare **Arme ale cunoaşterii**) — 16; 18,30; 21.

TELEVIZIUNE

● 11,40 — **Aspecte de la Campionatul mondial de patinaj artistic** (exerciţii libere — perechi). Transmisiune de la Davos (Elveţia). ● 19,00 — **Hochei : CEHOSLOVACIA — CANADA.** Transmisiune de la Praga ● În pauze : **Telejurnalul de seară ; Şah** ● 21,15 — **Seară de operă : DON PASQUALE** de Gaetano Donizetti. Dirijor **Tommaso Benintende Neglia** (Italia). Transmisiune de la Studioul Conservatorului „Ciprian Porumbescu" ● În pauze, filmele : **Nori în profil ; Cînd soţia e plecată.** 23,30 — **Telejurnalul de noapte, Buletinul meteorologic.**

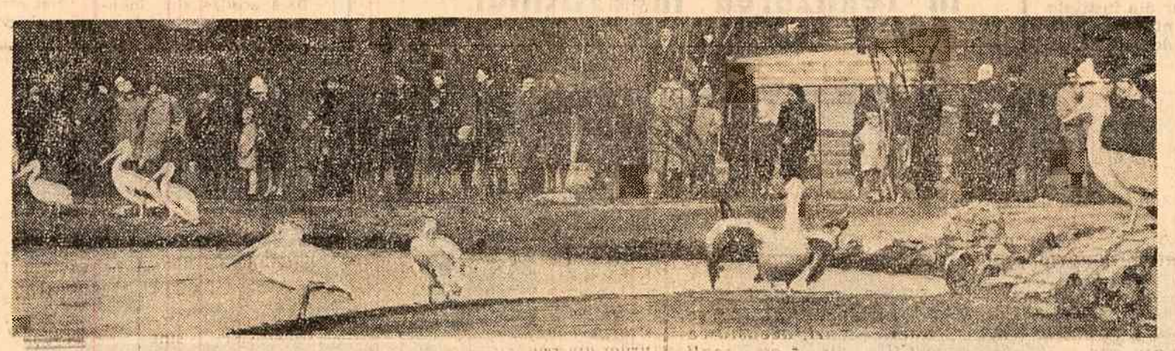

Primăvara în Cişmigiu Foto : A. Cartojan

ECOURI LA ARTICOLELE PUBLICATE ÎN „SCÎNTEIA"

Răspund instituţiile vizate

În ancheta cu acest titlu, apărută în nr. 6 863 al ziarului, se relevau aspecte privitoare la climatul de studiu şi de convieţuire existent în căminele studenţeşti din mai multe centre universitare. Răspunzînd unor critici formulate cu această ocazie, conducerea Institutului pedagogic din Cluj arată că a avut loc o consfătuire în cadrul căreia s-a constatat că *«din planul de muncă al comitetului de cămin nu au fost realizate tocmai acţiunile esenţiale»*. În continuare, se menţionează că au fost stabilite o serie de acţiuni cultural-educative menite să contribuie la formarea şi păstrarea unui climat de studiu şi de comportare demnă, la respectarea normelor de convieţuire civilizată în cămin.

Din păcate şi respectivele acţiuni menţionate plutesc în generalităţi, seamănă cu prevederile altor planuri care s-au dovedit de o eficienţă îndoielnică.

Articolul cu titlul de mai sus apărut în „Scînteia" nr. 6833 releva unele deficienţe în activitatea Grupului şcolar „Unirea" din Bucureşti şi abateri de la conduita profesională a unor membri ai colectivului didactic. Referitor la cele înfăţişate în articol, Biroul comitetului raional de partid „Tudor Vladimirescu" răspunde redacţiei că a analizat activitatea organizaţiei de partid din şcoală şi a luat o serie de măsuri, menite să ducă la îmbunătăţirea continuă a muncii politice în rîndul cadrelor didactice, al elevilor şi tuturor salariaţilor şcolii. Totodată, au fost sancţionaţi cu mustrare Virgil Munteanu, fost secretar al organizaţiei de bază şi director-adjunct al şcolii. A fost destituit din funcţia de director coordonator (de către ministerul de resort) şi sancţionat cu mustrare de organizaţia de partid Ion Pănoiu, care nu a supravegheat respectarea planului de învăţămînt, nu a urmărit respectarea obligaţiilor profesionale şi n-a luat măsurile cuvenite faţă de manifestările de indisciplină ale unor elevi.

Privitor la acelaşi articol, redacţia a primit un răspuns semnat de tovarăşii *Ion Socol*, director, şi ing. *Gheorghe Luţă*, inspector general în Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini. Din păcate, nu putem reproduce măsurile adoptate pentru perfecţionarea procesului instructiv-educativ, deoarece ele nu sînt menţionate.

Autorii răspunsului amintit încearcă să infirme afirmaţia din articol cu privire la premierea conducerii şcolii în pofida neregulilor existente şi, drept argument, anexează copia adresei nr. 232 225 din 2/XII. 1965 prin care Grupului şcolar „Unirea" i se comunică : *„Nu s-au acordat premii colectivului de conducere datorită deficienţelor constatate de brigada de control".* Dar această adresă s-a formulat la cinci luni după încheierea anului şcolar 1964—1965 (timp în care s-au săvîrşit abaterile menţionate în articol şi respectiv la două luni de la terminarea controlului realizat de organele M.I.C.M.), iar anterior conducerii şcolii i s-au acordat (excepţie făcînd o singură persoană) premii trimestrial, inclusiv la 14 septembrie 1965, prin adresa nr. 232.047 — deci într-un moment cînd majoritatea deficienţelor existente erau cunoscute de Direcţia personal şi învăţămînt. Mai mult, la sfîrşitul anului şcolar 1964—1965 aceeaşi direcţie a remis „Diplome de evidenţiat în muncă" pentru „realizările obţinute în buna conducere a şcolii" atît directorului şcolii, cît şi celor trei adjuncţi şi altor profesori care au comis abateri.

Să se fi uitat oare propriile decizii?

Sub acest titlu, în „Scînteia" nr. 6 820 a fost publicată o anchetă în rîndul profesorilor de liceu cu privire la conţinutul şi modul de desfăşurare a lucrărilor practice de laborator la fizică, chimie etc. În legătură cu problemele dezbătute şi cu sugestiile făcute, Direcţia planuri, programe şi manuale din Ministerul Învăţămîntului a adoptat o serie de măsuri. În răspunsul trimis redacţiei se spune printre altele : *„Urmărindu-se îmbunătăţirea predării fizicii şi chimiei, în noul plan de învăţămînt al liceelor, la clasele a X-a şi a XI-a s-au prevăzut, pentru fizică,* **ore speciale de lucrări în laborator.** *Astfel de ore au fost indicate prin programe şi la celelalte clase, atît la fizică, cît şi la chimie. Între acestea figurează — aşa cum au propus cîţiva participanţi la anchetă — şi lucrări privitoare la unele capitole moderne ale fizicii ca: undele electromagnetice, electronica, optica fizică şi altele".*

Semnatarii răspunsului ne comunică, totodată, că socotesc valoroase propunerile privind planificarea fondului de filme didactice şi ştiinţifice şi în consecinţă le-au comunicat serviciilor de resort din minister pentru a fi studiate. Nimic de zis, orice propunere trebuie să fie studiată. Dar pînă cînd va dura acest studiu ? Formulăm această întrebare, deoarece cu cîteva luni în urmă, privitor la aceeaşi problemă, am primit un răspuns la fel de vag.

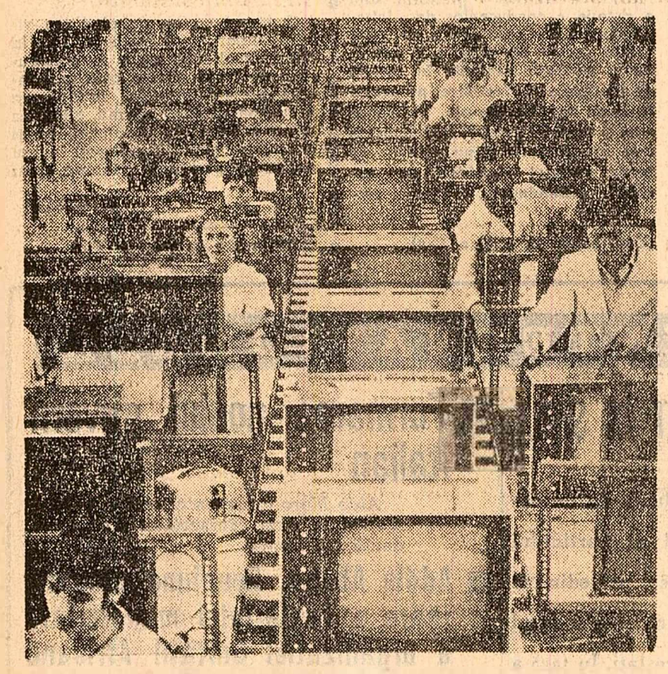

Uzina „Electronica" din Capitală : banda de montaj a televizoarelor
Foto : **Gh. Vinţilă**

FORMAREA PERSONALITĂŢII

(Urmare din pag. I)

poziţiilor şi comenzilor, ştiu că originalitatea, stilul personal, măiestria se dobîndesc cu timpul şi numai printr-o muncă nedrămuită. Au existat artişti talentaţi, dar fără răbdare şi disciplină, care, voindu-se geniali de la douăzeci şi cinci de ani, se ratează la treizeci sau treizeci şi cinci de ani tocmai din pricina traiului dezordonat de „boemi". Amăriţi că nu sînt dintr-odată un nou Brâncuşi, un nou Petraşcu sau Ciucurencu şi văzînd că nu le iese capodopera visată în mahmureală, distrug ce încep să picteze sau să sculpteze. Visul şi imaginaţia sînt necesare artistului şi oricărui om, dar corelate cu gravitatea şi răspunderea vieţii şi a artei. Arta nu se face lesne, fără enormă muncă, fără adîncă gîndire, fără stăpînirea unei culturi de specialitate şi a unei culturi generale.

La tinereţe, conştiinţa timpului nu are stringenţa din anii maturităţii şi ai bătrîneţii. Cînd eşti tînăr, crezi că timpul te aşteaptă, că-l poţi risipi oricum, dar timpul nu aşteaptă pe nimeni, cerînd o chibzuită împărţeală a lui pentru a te desăvîrşi ca personalitate, pentru a te realiza în domeniul tău de activitate. Distracţiile sînt necesare, bucuria de a trăi e bine să te însoţească mereu, dar pentru a-ţi da îndemnul, inspiraţia şi răspunderea de a fi creator.

Cel mai greu pentru tinerii care şi-au isprăvit studiile este tocmai împărţirea timpului între concentrarea în lucrul propriu, în profesiune, şi timpul liber, răgazul pentru distracţii. O personalitate adevărată nu se formează fără conştiinţa folosirii timpului şi fără conştiinţa ierarhiei valorilor. Aspiraţiile înalte nu se pot concretiza în creaţii şi în construirea unei vieţi rodnice şi armonioase, fără de conştiinţa ierarhiei valorilor. Dacă rămîi nepăsător în faţa marilor creaţiii ale patriei şi ale omenirii, dacă ignorezi capodoperele literaturii, culmile muzicii simfonice, cuceririle picturii şi ale celorlalte arte plastice, iar în cuprinsul artelor nu ştii să diferenţiezi valorile mai mărunte faţă de cele culminante în diferite timpuri, nu eşti un om cult şi nu poţi deveni o personalitate de largă cuprindere. Einstein găsea timp pentru muzică, iar muzica îl inspira şi în matematicile sale. Se cunosc îndeletnicirile ştiinţifice ale lui Goethe. Ce uriaşe dimensiuni a avut cultura lui Eminescu ! Lui Enescu şi Pallady au fost mari iubitori de poezie, iar cu Enescu se puteau discuta adînci probleme filozofice. Savanţii Emil Racoviţă şi doctorul Ion Cantacuzino aveau o serioasă cultură artistică.

Originalitatea şi noutatea sînt dorinţe fireşti pentru un artist, dar ele nu se obţin spontan, rapid, superficial. Vin ca la Brâncuşi, Grigorescu, Luchian, Petraşcu, Pallady, Paciurea după îndelungate meditaţii şi experimente, sînt rodul unor influenţe deplin asimilate şi trecute într-o mare sinteză. Dacă umbli după originalitate de la început, fără a căuta mai întîi adevărul, dacă nu te deprinzi a exprima mai întîi adevărul tău şi al lumii tale, chiar cu mijloace şi învăţăminte de la alţii, nu poţi adînci adevărul şi nici acorda cu el mijloace de expresie proprii.

Originalitatea şi stilul propriu se obţin pe măsura trăirii vieţii şi înaltelor ei adevăruri şi valori, numai printr-o muncă fără preget, printr-o gîndire riguroasă. Nu mai stăruim asupra ridicolei şi naivei păreri pe care o au unii artişti care se cred noi dacă mimează lucrurile de ultima oră, grăbindu-se să le treacă în opera lor cît sînt mai puţin cunoscute de ceilalţi. Aceşti vînători de himere ale noutăţii confundă moda cu noutatea sau înnoirea. Ei îşi însuşesc limbajul altora, fără a spune nimic din ce-i al lor şi al culturii lor. Înnoirea adevărată se săvîrşeşte legată de tradiţia patriei, de pildele mai noi, dar cu merite autentice, ale prezentului, ale valorilor patriei şi omenirii.

Referindu-ne la artele plastice, avem strălucite pleiade de tineri artişti, care se dezvoltă organic şi cu conştiinţa răspunderii faţă de ei înşişi şi lumea căreia îi aparţin. Am putea da un şir de nume de tineri artişti care şi-au dobîndit un început de personalitate.

Ne referim la artişti sub patruzeci de ani, ale căror opere vedem că aparţin şcolii noastre de artă, felului de a gîndi şi a simţi al poporului nostru, năzuinţelor societăţii noastre socialiste. Dintre acestia unii vor ajunge personalităţile de mîine ale artelor noastre plastice, viitorii Petraşcu, Pallady, Tonitza, Iser, Ghiaţă, Ţuculescu, Ciucurencu, Baba, Jalea, Medrea.

Aceasta depinde de modul în care se vor realiza personal şi vor răspunde cerinţelor culturii noastre de azi.

În unităţile agricole de stat din regiunea Oltenia

Competiţia cu timpul în realizarea investiţiilor

Pentru îmbunătăţirea activităţii gospodăriilor de stat şi staţiunilor de maşini şi tractoare din regiunea Oltenia şi lărgirea continuă a producţiei acestor unităţi s-au alocat mari fonduri băneşti. Anul trecut, în aceste unităţi urmau să se realizeze în totalitate sau numai parţial complexe zootehnice pentru creşterea şi îngrăşarea animalelor, o fabrică de nutreţuri combinate la Băileşti, staţiunea de maşini şi tractoare de la Amărăşti, ateliere mecanice în G.A.S. şi S.M.T., precum şi o serie de alte obiective care, deşi par mai mărunte, au o mare importanţă pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie.

Punerea în funcţiune a noilor obiective la termenele stabilite constituie o cerinţă de prim ordin, care condiţionează realizarea ritmică a producţiei prevăzute, amortizarea fondurilor investite într-un timp mai scurt. În unele cazuri, această cerinţă n-a fost respectată. Multe obiective din planul de investiţii nu s-au realizat potrivit graficului. La Combinatul de la Băileşti, bunăoară, o parte din adăposturile pentru scroafe şi pentru îngrăşarea animalelor, sursa de alimentare cu apă şi staţia de tratat ape uzuale n-au fost predate beneficiarului nici pînă acum, deşi acest lucru trebuia realizat cu multe luni în urmă. Au întîrziat faţă de grafice lucrările de construcţii la centrul şcolar şi apartamentele de la G.A.S. Halînga (din cei 1 600 000 lei prevăzuţi n-au fost folosiţi decît 790 000 lei), atelierele mecanice de la S.M.T. Tg. Jiu şi G.A.S. Prunişor, blocul de locuinţe şi atelierul mecanic de la G.A.S. Zătreni etc.

Căror cauze se datoresc aceste rămîneri în urmă ? De unde provine neconcordanţa dintre grafice şi realizarea fizică a obiectivelor ?

Întîrzieri care nu se recuperează

Este ştiut că în realizarea lucrărilor de investiţii factorul timp are un rol primordial. Dacă pe şantiere nu se asigură un ritm susţinut de lucru încă din primul trimestru, atunci nu se poate realiza ritmic volumul anual de investiţii, noile obiective nu pot fi puse în funcţiune la timp, potrivit graficelor. Pe unele şantiere de construcţii agricole din regiunea Oltenia nu s-a ţinut seamă de asemenea considerente, ceea ce a avut drept urmare întîrzieri de luni de zile în predarea diferitelor capacităţi de producţie.

„În cazul lucrărilor noi — ne spunea tov. ANTUZA GHEORGHIU, *şef de serviciu în cadrul Trustului regional de construcţii Oltenia (T.R.C.O.)* — *începerea tardivă, uneori abia în semestrul doi, a activităţii pe şantiere se datoreşte întîrzierii cu care beneficiarii au introdus în planul pe 1965 diferitele obiective. Pentru S.M.T.-uri lista de lucrări s-a definitivat abia la 8 martie anul trecut, iar pentru gospodăriile de stat la 25 martie, deşi, potrivit hotărîrilor în vigoare, această operaţie trebuia făcută la începutul anului. Bineînţeles, aceasta ne-a împiedicat să organizăm şantierele şi să începem lucrările mai devreme, a influenţat negativ asupra aprovizionării cu materiale de construcţii, a îngreunat dirijarea acestora spre diferitele şantiere etc. Multe neajunsuri a provocat şi predarea cu întîrziere a documentaţiei necesare. La sfîrşitul trimestrului doi, cele două trusturi gostat din regiune nu ne înaintaseră documentaţia decît pentru lucrări echivalente cu circa 20 la sută din planul valoric. În S.M.T. situaţia a fost oarecum mai bună. Totuşi, pentru principala lucrare pe care o aveam de executat în acest sector — noua staţiune de maşini şi tractoare de la Amărăşti — documentaţia ne-a fost predată abia la 23 iunie 1965. Într-un cuvînt, în cazul multor obiective am pierdut o jumătate de an. Nu este o situaţie normală. Lucrările se aglomerează foarte mult în semestrul doi şi oricîte eforturi am depune nu putem realiza planul pe întregul an. La S.M.T. Amărăşti ne-au rămas neefectuate lucrări în valoare de 1 400 000 lei, adică aproape 50 la sută din plan“.*

Nu este o situaţie normală. Întîrzierile în stabilirea listelor de lucrări şi predarea documentaţiei, pierderea startului cu alte cuvinte, duc la irosirea multor luni, la începerea tardivă a unor lucrări. Şi, după cum este ştiut, ce trebuie realizat într-un an întreg nu se poate face în 6—7 luni.

Neajunsurile din anul trecut se pare că au dat de gîndit conducerii departamentului G.A.S. şi a departamentului pentru mecanizarea agriculturii din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii. Potrivit afirmaţiilor constructorilor, în prezent situaţia este incomparabil mai bună. S-a stabilit marea majoritate a lucrărilor noi ce trebuie executate în 1966; s-a predat cea mai mare parte din documentaţia necesară. Totuşi, lucrurile nu sînt puse la punct în totalitate, pînă la cel mai mic amănunt: lista de lucrări înaintată la 1 februarie T.R.C.O. de către trustul G.A.S. Tr. Severin are menţiunea că „nu este definitivă, nefiind confirmată de Departamentul G.A.S.“; pentru complexul de 2 000 de vaci ce va fi construit la G.A.S. Halînga nu s-a predat constructorului (Întreprinderea 6 Craiova) documentaţia necesară etc. Cu cît vor fi nominalizate mai repede şi celelalte lucrări, cu cît vor fi predate constructorului într-un termen mai scurt proiectele restante, cu atît activitatea pe şantiere se va putea desfăşura în condiţii mai bune, realizîndu-se ritmic volumul de lucrări prevăzut.

În unele unităţi agricole de stat din regiunea Oltenia se construiesc şi obiective mari, cu o valoare ridicată, a căror execuţie durează cîţiva ani. În cazul acestora, începerea cu mare întîrziere a unor lucrări are la bază şi activitatea nesatisfăcătoare a constructorilor. Cele relatate de tov. ALEXANDRU IACOB, şeful serviciului construcţii din cadrul Trustului G.A.S. Craiova, sînt cît se poate de concludente:

„Pentru ca pe şantierele mari, unde lucrările durează 2—3 ani, să se desfăşoare o activitate susţinută încă din primele luni ale anului, este nevoie de o bună pregătire a acestora pentru perioada de iarnă. În unele cazuri, bunăoară la complexul de creştere şi îngrăşare a porcilor de la Băileşti, Întreprinderea 6 Craiova a Ministerului Industriei Construcţiilor n-a dat atenţia cuvenită acestor probleme. Nu s-au asigurat drumurile de acces, nu s-au acoperit betonierele. Ca urmare, practic, în primele luni ale anului nu s-a lucrat. Datorită acestei întîrzieri, precum şi a ritmului lent în care s-a muncit ulterior, unele obiective n-au putut fi puse în funcţiune la termen“.

Pentru economia naţională asemenea deficienţe înseamnă pagube de zeci de milioane de lei. Un singur exemplu. Potrivit graficului, linia a 3-a gestaţie a complexului de la Băileşti trebuia să intre în producţie la 31 august 1965. Ea n-a fost pusă în funcţiune nici pînă acum. Rezultatul: adăposturile respective n-au fost populate la timp; pînă acum s-au pierdut circa 16 000 purcei, adică producţia ce putea fi realizată de la cele 2 000 de scroafe care trebuiau să fie adăpostite aici.

Cum explicaţi această situaţie ? — întrebăm la întreprinderea respectivă.

„La Băileşti, lucrările au început mai tîrziu, spre sfîrşitul anului 1964. În aceste condiţii nu s-au mai putut asigura la timp utilaje grele pentru lucrări de terasamente, nu s-au mai realizat drumurile necesare. De aceea, iarna nu prea ne-am putut mişca“.

Problema ridicată prezintă o mare importanţă. Introducerea cu întîrziere în plan a unor lucrări mari, care trebuie realizate în marea lor majoritate în anul următor, creează neajunsuri în pregătirea frontului de lucru pentru prima perioadă a anului. Este necesar ca Departamentul G.A.S. şi trusturile Gostat să ia toate măsurile ce se impun pentru includerea la timp în plan a noilor lucrări de investiţii şi asigurarea documentaţiei, astfel ca activitatea de construcţii să înceapă efectiv încă din primele săptămîni ale anului. Numai astfel va fi posibil ca obiectivele prevăzute să intre la timp în producţie. În acelaşi timp însă, este bine ca şi constructorii să acorde mai multă atenţie problemei asigurării frontului de lucru pentru anul următor, să se pregătească temeinic pentru începerea la timp a lucrărilor şi reducerea duratei lor de execuţie.

De ce se lucrează cu întreruperi

Un grup de mecanizatori de la S.M.T. Tg. Jiu scriau redacţiei noastre:

„În 1964, Trustul regional de construcţii Oltenia a început să execute lucrări de modernizare la atelierul mecanic. Ele trebuiau terminate pînă la sfîrşitul aceluiaşi an. Termenul n-a fost respectat, ceea ce ne-a cauzat mari greutăţi. În campania de reparaţii din iarna trecută munca noastră s-a desfăşurat în condiţii cu totul necorespunzătoare. Nici în cursul anului 1965 atelierul nu a fost terminat în întregime. Cît a fost vara de lungă pe şantier au lucrat doar cîţiva muncitori. De ce nu înţeleg tovarăşii de la T.R.C.O. că aceste tărăgănări ne împiedică să muncim bine ?“.

Aşadar, pentru atelierul respectiv constructorilor le-au trebuit doi ani. Un asemenea ritm de execuţie mai rar ! Din păcate acesta nu constituie un caz izolat. La S.M.T. Predeşti lucrările au fost predate cu o întîrziere de 6 luni; la G.A.S. Prunişor, deşi atelierul mecanic trebuia pus în funcţie în 1965, constructorii n-au realizat decît 50 la sută din planul valoric ş.a.m.d. De ce pe unele şantiere nu se lucrează într-un ritm susţinut în tot cursul anului ? De ce nu se respectă graficele de lucrări ? Iată răspunsurile primite la Trustul G.A.S. Craiova şi Serviciul regional S.M.T.

NICOLAE GANEA, contabil şef la serviciul regional S.M.T.:

„În 1965, planul de construcţii-montaj al S.M.T.-urilor din regiune nu a fost realizat. O oarecare vină avem şi noi. Dar nici constructorii (T.R.C.O.) nu depun eforturi susţinute pentru a se încadra în grafic. Pot fi citate destule cazuri cînd pe şantiere nu s-au asigurat utilajele necesare desfăşurării ritmice a lucrărilor, nu s-au luat suficiente măsuri pentru buna aprovizionare cu materiale. Pe şantierul de la S.M.T. Tg. Jiu, bunăoară, constructorii au întîrziat montarea stîlpilor şi a fermelor la atelier fiindcă n-au avut o macara. Tot aici s-a pierdut bună parte din lunile iulie şi august şi 15 zile din septembrie fiindcă nu s-au asigurat pietriş şi nisip. Multe întîrzieri provoacă lipsa unui număr corespunzător de lucrători calificaţi şi necalificaţi, precum şi tendinţa conducerii unor grupuri de şantiere de a lăsa pe planul doi anumite obiective agricole“.

Asemenea deficienţe de natură organizatorică se întîlnesc şi la Întreprinderea de construcţii 6 Craiova. Iată ce ne spune tov. VASILE COJOCARU, directorul trustului G.A.S. Craiova:

„Întreprinderea 6 Craiova execută complexul de creştere şi îngrăşare a porcilor de la Băileşti, precum şi fabrica de nutreţuri combinate din aceeaşi localitate, adică lucrări în valoare de 67 milioane de lei. Nu sîntem mulţumiţi de activitatea constructorilor. Deşi şi-au realizat planul valoric — pe seama unor lucrări care trebuiau puse în funcţie în 1966 — nu ne-au predat la termen multe obiective. Cauza: slaba organizare a muncii îndeosebi pe şantierul combinatului de porci. Materialele de bază cum sînt pietrişul, cimentul, bilele manele, fierul beton etc. au lipsit cu săptămînile. Faţă de volumul mare de lucrări nu s-au asigurat suficienţi muncitori calificaţi şi necalificaţi. O serie de utilaje grele (compresoare, automacara) au sosit cu întîrziere. Ca urmare a faptului că drumurile de acces pe şantier n-au fost făcute din timp, înainte de începerea iernii, maşinile s-au uzat repede şi, atunci cînd nevoia era mai mare, ele au început să „cadă“. Aceasta a îngreunat aprovizionarea cu materiale“.

Deşi nu recunosc în întregime deficienţele semnalate de beneficiari şi aceasta pe motiv că unele din ele sînt provocate de factori independenţi de voinţa lor — despre aceasta vom vorbi mai tîrziu — constructorii sînt totuşi de acord că există rezerve, că munca pe şantiere poate fi mai bine organizată, că forţele existente trebuie mai bine folosite. Aceste rezerve de creştere a productivităţii muncii trebuie însă puse în valoare. Pentru 1966, cele mai multe obiective sînt stabilite, iar marea majoritate a documentaţiei se află în mîna constructorilor. Rezultă că, spre deosebire de alţi ani, realizarea ritmică a lucrărilor depinde în exclusivitate de munca pe care o vor desfăşura constructorii, de priceperea şi răspunderea cu care ei vor asigura tot ceea ce este necesar în vederea îndeplinirii la timp, în mod exemplar, a îndatoririlor ce le revin.

O problemă esenţială: aprovizionarea ritmică cu materiale şi utilaje

Întîrzierea faţă de grafic a lucrărilor pe unele şantiere de construcţii agricole din regiunea Oltenia este cauzată şi de faptul că, în unele perioade, întreprinderile furnizoare de materiale şi utilaje nu-şi îndeplinesc sarcinile de livrare. De asemenea, uneori, unităţile de construcţii nu beneficiază de sprijinul necesar din partea forurilor lor tutelare pentru rezolvarea operativă a diferitelor probleme ce se ivesc pe şantiere. Iată ce spunea în această privinţă tov. EMIL ŢUGUI, inginer şef adjunct al Întreprinderii 6 Construcţii — Craiova:

„În aprilie — mai 1965 şi apoi în septembrie — octombrie, pe şantierul din Băileşti s-au înregistrat stagnări de cîte circa 10 zile din cauză că unele fabrici nu ne-au asigurat la timp cimentul necesar. Asemenea întîrzieri s-au semnalat şi în cazul livrării prefabricatelor, a nisipului etc. De fiecare dată s-au invocat tot felul de motive. Ele nu ne încălzesc. Noi avem nevoie de materiale şi nu de justificări. Uneori nici repartiţiile de materiale nu sînt judicios stabilite. Anul acesta, bunăoară, pentru bilele manele necesare la executarea cofrajelor am primit o repartiţie care acoperă doar 25 la sută din necesarul trimestrial al întregii întreprinderi. În asemenea condiţii este greu să te descurci“.

O mare răspundere pentru deficienţele amintite revine direcţiei de resort din Ministerul Industriei Construcţiilor, care uneori n-a acordat un ajutor substanţial întreprinderii de construcţie în subordine în aprovizionarea cu prefabricate, construcţii metalice etc. Citeodată, la direcţia respectivă problema aprovizionării şantierelor a fost privită cu multă uşurinţă, a fost rezolvată formal. Următorul caz este concludent.

Conform graficului de execuţie, fabrica de nutreţuri combinate Băileşti trebuie să fie terminată şi să intre în funcţiune în trimestrul IV al anului 1966. Într-o discuţie purtată la sfîrşitul lunii ianuarie a.c. între Trustul G.A.S., ca beneficiar al lucrării, proiectanţi şi reprezentanţii Întreprinderii de Construcţii 6 Craiova s-a ajuns la concluzia că termenul de execuţie poate fi scurtat cu 3 luni. Pentru realizarea acestui obiectiv sînt necesare însă 250 tone de confecţii metalice. Încă în luna septembrie întreprinderea 6 a primit de la forul tutelar o repartiţie prin care se arată că confecţiile respective vor fi făcute la Uzina de construcţii metalice şi maşini agricole din Bocşa. Lucrarea însă nu s-a putut contracta; uzina a refuzat comanda. La intervenţia Întreprinderii 6 Craiova, M.I.C. a luat din nou legătura cu Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini şi, în urma discuţiilor purtate, s-a emis o nouă repartiţie: de data aceasta pentru Uzina de utilaj minier din oraşul Dr. Petru Groza. Cît de temeinice au fost criteriile acestei repartiţii rezultă din faptul că nici la ora actuală uzina respectivă n-a contractat comanda. Este o situaţie de neînţeles. Cum este posibil ca această problemă de a cărei rezolvare depinde în foarte mare măsură punerea la timp în funcţiune a fabricii de nutreţuri combinate să fie tergiversată luni de zile, să nu fie încă soluţionată ? Orice s-ar spune, poziţia adoptată de cele două ministere, modul în care au „rezolvat“ ele problema contractării acestei comenzi conţin o bună doză de formalism, dacă nu de lipsă de răspundere.

Aceasta cu atît mai mult cu cît e vorba doar de nişte buncăre cilindrice de diferite dimensiuni şi înălţimi pentru depozitarea produselor fabricii.

Propuneri pentru îmbunătăţirea activităţii de construcţii în agricultură

Realizarea planului de investiţii în gospodăriile de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare din regiunea Oltenia ridică şi alte probleme. Este vorba între altele de modul de organizare a diferitelor întreprinderi de construcţii, de dispersarea şantierelor pe cuprinsul regiunii, de folosirea în insuficientă măsură a metodelor avansate de lucru şi a tehnicii moderne în acest domeniu de activitate. Rezolvarea operativă, competentă a acestor probleme poate contribui la îmbunătăţirea substanţială a muncii pe şantiere. Iată ce spun în această privinţă o serie de specialişti şi conducători de unităţi agricole şi de construcţii:

Ing. VASILE COJOCARU, directorul Trustului G.A.S. Craiova: *„Multe din deficienţele care se semnalează în prezent pe şantierele mari ale agriculturii se datoresc lipsei unor întreprinderi de construcţii specializate. Ce-i drept, Ministerul Industriei Construcţiilor are trusturi de construcţii, dar acestea efectuează lucrări pentru cele mai diverse ramuri ale economiei naţionale. În aceste condiţii, oamenii nu se pot specializa şi, aşa după cum arată practica, asta înseamnă o pierdere destul de mare. Am să dau un exemplu. La Caracal s-a construit un mare combinat pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor, asemănător celui de la Băileşti. Aici, executantul a fost Trustul 1 — Bucureşti al M.I.C. Sîntem mulţumiţi: constructorii au respectat graficele de dare în funcţiune, au făcut lucrări de calitate. Considerăm că oamenii aceştia au cîştigat o bună experienţă, care dacă ar fi folosită în continuare, ar aduce mari foloase agriculturii. Dar după terminarea lucrărilor la Caracal, am auzit însă că ei au primit sarcina să ridice — între altele — un mare hotel pe litoral. Consider că nu este bine. Mă uit la constructorii de hidrocentrale. Oameni care au înălţat Bicazul, construiesc acum hidrocentrala de pe Argeş, trec la Porţile de Fier etc. Cîştigul e mare. De ce să nu se procedeze la fel şi în agricultură, mai ales că în următorii ani avem mult de construit ?“.*

Cele relatate de tov. Cojocaru merită să fie puse în discuţie şi soluţionate în mod corespunzător de organele de resort.

ION VOICULESCU, inginer şef adjunct al T.R.C.-Oltenia: *„O greutate în realizarea la termen a lucrărilor contractate este dispersarea acestora pe foarte multe şantiere. În aceste condiţii nu putem asigura forţa de muncă necesară şi mai ales cadre calificate pentru conducerea diferitelor lucrări, nu putem aproviziona ritmic toate loturile cu materiale de construcţii. Din cauză că lucrăm foarte răspîndiţi, am fost puşi în situaţia să acoperim cu cîte un maistru sau şef de şantier cîte 3-4 obiective situate la distanţe mari. Or, un singur om, oricît de capabil ar fi, nu poate fi prezent în acelaşi timp în mai multe locuri. Noi considerăm că beneficiarii, respectiv Gostatul şi S.M.T.-ul, pot să înlăture acest neajuns. În loc să ne cearcă să efectuăm zeci de obiective anual, răspîndite în toate colţurile regiunii, în loc să eşaloneze realizarea acestora de-a lungul a doi-trei ani, ar fi bine ca în fiecare an să-şi concentreze fondurile de investiţii într-un număr mai mic de lucrări, care să fie puse în funcţiune într-un timp mai scurt“.*

Este părerea constructorilor. În rezolvarea acestei probleme trebuie însă să se ţină seama, cel puţin în mod egal, şi de nevoile producţiei în unităţile agricole respective. Organele de resort au datoria să analizeze cu atenţie această propunere şi, ţinînd seama de interesele economiei naţionale, să o soluţioneze corespunzător.

EMIL ŢUGUI, inginer şef adjunct al Întreprinderii 6 Construcţii-Craiova: *„La fel ca şi în alte sectoare de activitate şi la noi în construcţii apar metode noi de lucru, soluţii constructive mai rapide şi mai economice. Pe unele şantiere, mai ales în agricultură, ele pătrund anevoie. Cîteva exemple. Eu socotesc că la complexele pentru creşterea vacilor, bunăoară, în loc de executarea zidăriei obişnuite, care răpeşte mult timp şi necesită un mare volum de muncă, s-ar putea folosi pereţi din prefabricate, izolaţi corespunzător. Cred, de asemenea, că am putea renunţa la pardoselile sclivisite de la complexele de porci. Ele ar putea fi înlocuite cu prefabricate din beton brut. Termenele de execuţie ar fi foarte mult scurtate, iar în unele cazuri, lucrările ar costa mult mai puţin. După părerea mea, aceste probleme merită să fie studiate cu mai multă atenţie de Departamentul G.A.S. şi Institutul de studii şi proiectări agricole.*

O altă problemă o constituie folosirea unor utilaje noi pe care le primim pe şantiere: maşini pentru tencuitul mecanic al pereţilor, maşini pentru crearea pereţilor subţiri etc. Acestea sînt utilaje bune care, folosite corespunzător, măresc mult productivitatea muncii, scurtează termenele de punere în funcţiune a lucrărilor. Deşi cunoaştem lucrul acesta, uneori stăm şi ne uităm la ele fiindcă nu ştim cum funcţionează. Ne întrebăm: de ce vin asemenea maşini fără instrucţiuni de folosire ?“

Desfăşurarea normală a procesului de producţie, îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan în gospodăriile de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare din regiunea Oltenia impun darea în funcţiune la termenele stabilite a tuturor obiectivelor noi prevăzute în planul de investiţii. Din constatările făcute pe teren rezultă că, în cele mai multe locuri, întîrzierile în realizarea construcţiilor se datoresc nu atît cauzelor obiective, cît neajunsurilor în asigurarea documentaţiei tehnice, a materialelor necesare, organizării defectuoase a muncii pe unele şantiere. Există condiţii ca lipsurile semnalate să fie lichidate. În acest scop este necesar să se definitiveze obiectivele prevăzute, să fie completată documentaţia tehnică, să se asigure toate materialele de construcţie şi utilajele, ca şi folosirea cît mai chibzuită a acestora, ridicarea gradului de calificare a muncitorilor care lucrează pe şantiere, intensificarea ritmului de lucru încă din primele luni ale anului. Se simte nevoia concentrării eforturilor, a resurselor materiale şi tehnice pe un număr mai mic de obiective, astfel ca acestea să poată fi realizate într-un timp cît mai scurt. Totodată, trebuie să fie extinse metodele înaintate, să fie adoptate soluţii constructive moderne, care să asigure mărirea productivităţii muncii, reducerea costului lucrărilor, calitatea corespunzătoare a construcţiilor. Este necesar ca neîntîrziat organele Consiliului Superior al Agriculturii şi organele locale de partid şi de stat să analizeze stadiul de execuţie al noilor obiective din gospodăriile de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare, să ia măsuri practice şi eficiente pentru grăbirea ritmului de lucru, astfel ca fiecare construcţie prevăzută să poată fi predată beneficiarilor la termen şi în condiţii corespunzătoare.

Pagină realizată de Radu ATANASESCU

DIN LUMEA LARGĂ

Peste 34 de ani — anul 2000 și 7 miliarde de locuitori ai planetei

- E foamea un „blestem veșnic al omenirii" ?
- Rezerve pentru o populație înzecită
- Un ogor fără margini, o mină fără fund

Neproductive în prezent, astfel de deșerturi înglobează o suprafață de aproape 20 000 000 km. p.

PĂMÎNTUL POATE RĂSPUNDE LA „EXPLOZIA POPULAȚIEI"

În fiecare secundă lumea se îmbogățește cu doi nounăscuți. Adică 7 200 de copii pe oră, 172 800 pe zi. 63 100 000 de noi cetățeni ai lumii cer în fiecare an dreptul la viață.

Dreptul la viață. Adică dreptul la hrană, la locuință, la îmbrăcăminte, la învățătură, la sănătate.

Adesea ziarele și revistele din occident publică astfel de știri sub titluri alarmante : „Explozia populației", sau „Explozia demografică". Se arată că dacă au fost necesari 1 milion de ani (de la apariția primilor oameni — pînă către anul 1850) pentru ca populația globului să ajungă la 1 miliard, spre a ajunge la al doilea miliard au fost de-ajuns numai 80 de ani (1850—1930), iar pentru creșterea de la 2 la 3 miliarde n-au fost necesari decît 30 de ani (1930—1960).

După ultimele date O.N.U. planeta are azi 3 308 000 000 de locuitori și va avea peste 34 de ani, către anul 2 000, aproximativ de două ori mai mulți : peste 7 miliarde. Unii se arată îngrijorați. Foametea, bolile, sărăcia apasă și acum, din greu, o mare parte a populației planetei. Dar în condițiile intensificării „exploziei" ? Nu va crește o dată cu numărul locuitorilor și numărul celor care nu-și vor putea satisface fie și nevoile cele mai elementare ale vieții ?

Soluțiile pe care le oferă capitalismul în problema populației sînt pe măsura profilului său moral. El a generat teoriile malthusianiste care, susținînd că populația crește în proporție geometrică, iar mijloacele de subsistență doar în proporție aritmetică, consideră catastrofele naturale, epidemiile și îndeosebi războaiele drept căi „salvatoare", care duc la decimarea populației, la nimicirea așa-zisului „surplus" uman. Dar adevărul este că dacă în lumea de azi mari mase suferă de foame, aceasta se întîmplă nu pentru că nu s-ar putea produce hrana suficientă pentru toți — ci pentru că viciile orînduirii capitaliste impun existența cohortelor de „dezmoșteniți ai soartei". Capitalismul a frînat timp de secole într-un șir de țări dezvoltarea forțelor de producție, împiedicînd valorificarea unor imense resurse naturale. Majoritatea știrilor conținînd cuvîntul „foamete" vin îndeosebi din țările care mai cunosc încă, ori s-au eliberat nu de mult de sub robia colonială În aceste țări, subalimentația nu este un efect al creșterii populației, ci un rezultat al subdezvoltării, al înapoierii în care ele au fost ținute de puterile „metropolitane".

Ca o dovadă că foamea nu e un „blestem", o plagă de nelecuit, nu este o problemă de resurse, ci de relații sociale, de orînduire politico-economică, stă experiența țărilor socialiste. Unele din aceste țări au moștenit de la trecut o situație grea, în care foametea permanentă ca fenomen **social** era un element component. Or, această situație a putut fi lichidată într-o perioadă istorică scurtă, obținîndu-se realizări remarcabile în creșterea nivelului de trai al populației.

Cămară pentru zeci de miliarde de oameni

După socotelile specialiștilor, **terenurile propice agriculturii ocupă pe globul nostru o suprafață apreciabilă : 13,5 miliarde ha. Dar din acestea, nu sînt cultivate azi decît 1,3 miliarde ha, adică aproximativ o zecime.** O treime din pămînturile fertile ale Africii și Americii de sud sînt pur și simplu lăsate în părăsire. În Australia, în Noua Zeelandă, în alte părți ale lumii se întind uriașe suprafețe cu terenuri slab productive, ca urmare a slabei preocupări a omului pentru fertilizarea lor. În majoritatea țărilor Asiei, Africii, Americii latine, aproape nu se folosesc îngrășăminte chimice în agricultură. Cele trei continente luate laolaltă beneficiază de-abia de 12 la sută din totalul îngrășămintelor care se fabrică în lume, iar 90 la sută din energia folosită în agricultura lor e încă reprezentată de forța animalelor sau de mușchii oamenilor. Așa stînd lucrurile, nu e de mirare că în cea mai mare parte a acestor țări, recoltele de cereale variază între 400—600 de kg la ha.

De pe terenurile însămînțate cu cereale se culeg azi anual aproximativ 900 milioane de tone de cereale. Aceasta reprezintă un spor de 25—30 la sută față de cantitatea medie mondială a anilor 1949—1953. S-a socotit că dacă s-ar aplica, chiar și numai pe suprafețele cultivate azi în lume, metode de muncă rațională, obținîndu-se ca recolta mondială să ajungă unele medii superioare, de pildă, la grîu pe cea a Angliei, la orez nivelul Japoniei, iar la cartofi pe cea a Olandei, **producția agricolă mondială s-ar dubla fără a fi nevoie să se sporească perimetrele însămînțate.**

Cît privește rezervele de terenuri, datele publicate de F.A.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură) arată că **există posibilitatea de a se spori într-un timp scurt suprafața arabilă a lumii cu 3,3 miliarde ha, ceea ce ar însemna pentru populația actuală a lumii un spor de 1 ha pentru fiecare om !**

Savanții și specialiștii din diferite țări au elaborat proiecte îndrăznețe — fertilizarea marilor pustiuri (Sahara îndeosebi), defrișarea parțială a junglelor (în America de sud, Africa, Borneo, Noua Guinee, Madagascar) crearea unor mari zone de irigație în regiunea Amazonului, a rîurilor Ubanghi-Sari, a lacului Ciad) împingerea zonelor cultivate tot mai aproape de regiunile polare.

Bătrînul nostru pămînt **are capacitatea nu numai să asigure hrana noastră, a celor peste 3 miliarde de oameni ; el poate deveni o cămară îndestulată nu numai pentru cei 7 miliarde de locuitori ai anului 2 000, ci pentru 30 de miliarde de oameni !**

Mărimea constantă și cea „variabilă" a Terrei

Trebuie arătat apoi că omenirea mai dispune de o sursă de alimente care a fost pînă acum prea puțin solicitată. Este vorba de „ogorul" fără margini pe care îl reprezintă Oceanul planetar. E drept, astăzi se scot la suprafață din mările și oceanele lumii aproximativ 40 de milioane de tone de pește anual. Dar numai sporul natural anual al masei de viețuitoare marine reprezintă 18 miliarde de tone pe an ! Perfecționarea și intensificarea pescuitului ar aduce omenirii uriașe cantități de hrană în plus.

Peștele reprezintă doar o infimă cîtime din bogățiile vii ale oceanului. Cea mai importantă din aceste bogății este planctonul — suspensia alcătuită din totalitatea organismelor microscopice care se găsesc în păturile superioare ale apelor marine — alge și animale necelulare. Dacă s-ar reuși valorificarea întregii cantități de plancton — care în unele țări, ca Japonia sau Indonezia, se și consumă în mod curent — atunci omenirea ar dispune de **alimente cu o valoare nutritivă de 20 000 ori mai mare decît recoltele de grîu ce se adună azi în lume într-un an întreg !**

Dar a asigura tuturor contemporanilor hrana suficientă, a pregăti cămara de alimente sporită de cel puțin 3 ori față de cea de care dispunem azi, de care vor avea nevoie urmașii noștri imediați — nu reprezintă încă totul. Cei 7 miliarde de oameni ai anului 2 000 vor trebui să găsească lumea înzestrată cu multe milioane de apartamente, cu 60 de milioane de învățători (împreună cu școlile respective), cu 7 milioane de doctori, avînd la dispoziție aparate, săli de operații, paturi de spital. Iar de anul 2 000 nu ne mai despart decît 34 de ani...

E oare lumea capabilă să realizeze asemenea eforturi ? Dispunem de destulă energie, de destul combustibil, de suficiente resurse pentru a asigura construirea viitoarelor orașe, ridicarea viitoarelor industrii, zidirea școlilor, spitalelor, ale viitorului mai apropiat și mai îndepărtat ?

Specialiștii au ajuns la concluzia că dacă suprafața pămîntului poate asigura hrana pentru un număr mare de oameni, interiorul globului nostru poate pune la dispoziție și alte bogate resurse.

În ce privește resursele energetice, statisticile arată că în 1965 s-au extras în lume peste 1,5 miliarde de tone de petrol. A fost o producție record Dar o cantitate de cel puțin 100—150 de ori mai mare de aur negru așteaptă să fie scoasă din straturile adînci ale pămîntului. Experții au stabilit că rezervele de petrol ale pămîntului se ridică la 250—300 miliarde de tone. În același timp, rezervele de gaz metan, din ce în ce mai mult folosite pentru a produce energie, căldură sau pentru a fi înnobilate în produse chimice superioare, se cifrează la 200 trilioane metri cubi, cifră care se scrie cu 21 de zerouri...

Dacă s-ar folosi pentru nevoi energetice întreaga cantitate de apă grea, existentă în mările și oceanele lumii, atunci omenirea și-ar asigura un consum de energie de 1 000 de ori mai mare decît cea de care dispune azi. Și asta pentru 10 000 de ani viitori !

Căci oceanul nu e numai un „ogor" fără margini, ci și o „mină" fără fund. În adevăr, aici se găsesc — în diferite concentrații — toate elementele chimice pe care le cunoaștem, aproape toate mineralele utile. Rezervele de crom, de pildă, aflate în ocean se ridică la 2 miliarde de tone — adică la dublul cantității prospectate pînă acum pe uscat.

Șirul resurselor energetice ale lumii, departe de a se epuiza, se îmbogățește pe zi ce trece. Există de pe acum în lume uzine acționate de forța vîntului, de căldura soarelui, de ciclul fluxului și refluxului, de zbuciumul necontenit al valurilor. Sînt centralele eoliene, solare, maremotrice, talasotermice. Cine știe ce surprize ne pregătește viitorul ?

Totul e ca energiile prezente și viitoare să folosească pentru îmbunătățirea vieții omului și nu pentru distrugerea acesteia. Eliberarea atomului din strînsoarea zeului Marte ar avea efecte dintre cele mai binefăcătoare pentru satisfacerea cerințelor de energie ale uzinelor, pentru lumina și căldura căminelor omenești. Acum există în lume peste 500 de reactoare de diferite tipuri, care furnizează energie. Acest număr ar putea fi repede sporit dacă toate materialele radioactive ar radia pentru pace, dacă fabricarea bombelor atomice n-ar consuma într-o majoritate covîrșitoare producția de materiale fisionabile. Energia atomică poate conferi omului puteri nebănuite și în alte domenii: se consideră că numai cu ajutorul energiei atomice s-ar putea realiza bararea cursului fluviului Congo și schimbarea direcției acestuia, încît el să se îndrepte spre Mediterană. Pustiul Sahara ar face loc „Mării Sahara". Clima continentului african s-ar schimba, o bună parte a acestuia ar deveni propice cultivării cerealelor de care oamenii au atîta nevoie. Mai mult, specialiștii au arătat că există posibilitatea iradierii grîielor — fără ca să devină nocive omului — pentru a le face imune la atacul insectelor vătămătoare și a le prelungi la nesfîrșit timpul de conservare. Din India — țara în care foamea amenință în clipa de față viețile a 50 de milioane de oameni — a sosit știrea unor experiențe în urma cărora unele specii de orez supuse iradierii au dat sporuri de recoltă cu 50—60 la sută.

Dar dacă toate orezăriile ar avea posibilitatea să aplice această metodă ?

Dar dacă toate mijloacele, toate metodele științifice ar fi puse să slujească dezvoltarea pașnică, creșterea nivelului de trai al omului ? Experții consideră că reducerea cheltuielilor de înarmare a statelor, fie și numai cu 10—15 la sută ar elibera anual 15—20 miliarde dolari. Dacă numai o cincime a acestei sume ar fi alocată țărilor în curs de dezvoltare, atunci — după părerea multor experți — acestea ar putea rezolva într-un timp scurt multe din problemele lor. Industria și agricultura s-ar dezvolta în ritmul necesar acoperirii nevoilor de alimentație și energie, subdezvoltarea și, odată cu ea, foamea ar fi silite să dea înapoi.

Firește, dacă-l privim din punctul de vedere al dimensiunilor sale, uscatul pămîntului ne apare ca o mărime relativ constantă, care ar putea să devină cîndva insuficientă pentru un număr de locuitori în continuă creștere. Există însă și o mărime „variabilă" a pămîntului, care se pune, sau mai bine zis pe care omul trebuie s-o pună, în concordanță cu nevoile locuitorilor săi. Este posibilitatea pămîntului de a schimba dimensiunile bunurilor sale de tot felul, de la recoltele mereu crescînde de cereale, pînă la mineralele înnobilate în uzine, și de aici la forțele primare ale naturii transformate în forțe industriale.

Da, pămîntul poate răspunde la „explozia populației", își poate face datoria față de om, cu condiția ca societatea umană să-și facă și ea datoria către pămînt — prin folosirea resurselor și energiilor în scopuri constructive.

Conf. univ. Vasile CUCU

Una din micile victime ale foametei în Dahomey

FRIGUL — dușman sau prieten ?

E oare lumea în care trăim o „lume de gheață ?" Specialiștii socotesc că aproximativ un sfert din suprafața uscatului nostru e cuprinsă în aria înghețului veșnic. Oamenii care fac această apreciere sînt discipolii unei științe noi : geocriologia *). Gheața există pe toate paralelele planetei. De la calotele polare, pînă la dedesubturile veșnic înghețate ale Siberiei, și de aici la zăpezile veșnice de pe culmile muntelui Kilimangiaro — aflat în imediata apropiere a Ecuatorului — gheața e una din componentele planetei noastre.

Pămîntul înghețat este impropriu pentru agricultură, pășuni, construcții. Frigul — însoțitorul inevitabil al gheții — este de regulă considerat un inamic al omului.

Și totuși...

Strămoșii noștri ceva mai îndepărtați (care învățaseră să folosească gheață la păstratul alimentelor și să dorească stratul protector de zăpadă sub care încolțesc grînele...) nu se gîndeau că urmașii lor vor depune multe eforturi pentru a ajunge să producă... frig artificial. În zilele noastre frigul a devenit — ca mai toate fenomenele naturii — un element care trebuie să se pună în slujba omului.

Aroma este transportată în timp și la distanță...

De fapt e și greu să-ți închipui lumea contemporană fără binefacerile frigului. În adevăr, cum ar fi posibilă, de pildă, aprovizionarea cu alimente a marilor orașe dacă n-ar exista frigoriferele ?

Păstrarea alimentelor prin frig ia însă în ultima vreme forme noi. După cum se știe, în recenta lor călătorie de multe ori circumterestră, cosmonauții de pe nava „Gemini-7" au avut la dispoziție peste 30 de feluri de mîncare.

Cum să se asigure alimentele necesare unei călătorii cosmice care — iată — a și ajuns să dureze 10—12 zile, iar mîine va dura poate luni sau chiar ani întregi ? Frigul a pus la dispoziție un mijloc : **liofilizarea** — procedeu care îngăduie uscarea soluțiilor înghețate și păstrarea, un timp îndelungat, a microorganismelor și substanțelor nutritive conținute de acestea. Toate cele 30 feluri de mîncare servite la bordul navei „Gemini" au fost liofilizate.

Descoperită la începutul secolului, liofilizarea a avut o arie restrînsă de folosință. Ea a ajutat la păstrarea vaccinurilor și a plasmei sanguine umane care a salvat viața multor soldați încă în vremea primului război mondial. Următorul salt a fost efectuat în industria alimentară : o sumedenie de alimente, începînd cu fructe sau legume și mergînd pînă la pești și păsări — pot deveni „fără moarte", o dată trecute prin procesul de liofilizare. Întîi are loc operația de congelare a alimentelor la o temperatură de aproximativ — 40°. Apa pe care o conțin se transformă în gheață. Apoi, ele sînt introduse într-o încăpere de vid. Aici are loc sublimarea gheții, adică transformarea directă a acesteia în vapori de apă, fără trecerea prin stadiul lichid. Eliberate brusc de apa pe care o conțin, protejate de un ambalaj ermetic, alimentele își păstrează nealterate toate calitățile lor nutritive și de gust.

În afară de faptul că liofilizarea îngăduie păstrarea

*) Crios = gheață în greceşte.

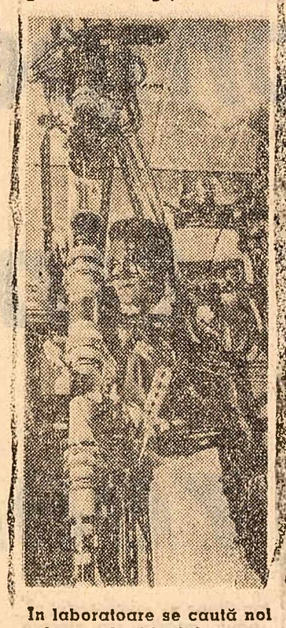

În laboratoare se caută noi valențe ale frigului, capabile de a sluji omul

nautului sau al călărătorului pe munte cu numai 200 grame ! Aroma este transportată în timp și la distanță cu ajutorul prețios al frigului...

Calcule la rece

Virtuțile frigului nu se reduc numai la rolul de păstrător al alimentelor. Surprinzătoare printre cele mai noi aplicații ale sale este folosirea frigului ca... mijloc de calculat. Dispozitivele componente ale aparatelor de memorizare a informațiilor, de comutare în complexe automate, sau de calcul electronic, care funcționează cu ajutorul frigului poartă numele acestuia — criotroni. Capacitatea lor se bazează pe fenomenul de supraconductibilitate care apare în conductorii electrici exploatați în regimuri de temperaturi foarte joase. Criotronii sînt atît de mici încît o mie de bucăți pot încăpea lesne într-un degetar. O dată cufundat într-o baie de heliu lichid, fiecare criotron capătă toate calitățile unei lămpi electronice. De aceea, specialiștii își îndreaptă tot mai mult atenția spre ei : mașini electronice care, avînd nevoie de milioane de lămpi electronice, ar ocupa suprafețe imense, pot fi construite pe spații reduse la extrem, cu ajutorul frigului și criotronilor !

Specialiștii și savanții sînt preocupați să descopere noi valențe ale frigului, noi capacități ale acestuia de a sluji omul. Eforturile principale sînt îndreptate spre atingerea unuia din „punctele terminus" ale Universului, temperatura de —273,15°, — zero absolut. La această temperatură atomii corpurilor rămîn nemișcați, materia își pierde proprietățile cunoscute și capătă altele noi. Dacă această temperatură n-a fost încă exact atinsă, oamenii de știință au reușit să se apropie la numai cîteva milionimi de grad de zero absolut. Omul a găsit mijloace ingenioase pentru a folosi proprietatea pe care o are frigul de a încetini mișcarea atomilor și de a determina odată cu aceasta desfășurarea unor procese de cea mai mare însemnătate.

Se va rezolva prin frig problema longevității ?

În multe clinici se execută transplantări ale unor țesuturi păstrate la temperaturi joase. Devin tot mai dese intervențiile chirurgicale executate asupra unor pacienți aduși în stare de hipotermie (reducerea temperaturii corpului sub coordonatele normale). Oamenii „răciți" pînă la 20° sau chiar 15° suportă bine intervenții chirurgicale extrem de dificile. La temperaturi scăzute, procesele biologice se desfășoară mai lent, nevoia de oxigen devine mai mică. În asemenea condiții devin posibile complicate operații pe inimă, de neconceput în condiții normale.

În anul 1958 profesorul francez Louis Rey a făcut o experiență unică. Izolînd inima unui embrion de pui, el l-a ținut un anumit timp congelat la temperatura de —196°. Apoi inima a fost reîncălzită pînă la 37 °, cînd ea a început să bată cît se poate de normal !

Încetinirea proceselor biofiziologice ca urmare a „congelării" corpului omenesc, urmată de reanimare, i-a dus pe savanți la ipoteze din cele mai îndrăznețe. Teoretic există posibilitatea de a se transmite generațiilor viitoare martori vii ai zilelor noastre! Oare nu va fi aceasta calea de rezolvare a problemei călătoriilor interastrale de durate care depășesc limitele de vîrstă obișnuite ale omului ?

Toate acestea sînt azi, încă, de domeniul fanteziei... Dar să nu uităm că, în urmă cu doar cîțiva ani, o călătorie cosmică părea și ea mai mult un subiect de roman fantastico-științific decît o realitate posibilă imediat. Iar dacă pînă nu de mult frigul apărea în literatură doar ca un dușman al omului, a venit timpul ca scriitorii să anticipeze, vorbind despre omul propulsat în viitor pe aripile prietenoase ale frigului...

Radu ȚIULESCU

Nano-secunda

Secunda a devenit de mult „prea lungă" pentru savanți. Astăzi timpul se calculează în miimi și milionimi de secundă. Dar și aceste unități de timp nu satisfac exigențele oamenilor de știință. Ei au ajuns să măsoare unele fenomene în *nanosecunde*, adică în miliardimi de secundă Pentru a ne face o imagine cît de infimă este nanosecunda, ar fi suficient să amintim că dacă electricitatea se deplasează cu viteza luminii — 300 000 km pe secundă — într-o nanosecundă ea se deplasează doar cu... 30 de cm. Sau, dacă omul ar putea face un pas în fiecare nanosecundă, într-o secundă el ar reuși să înconjoare Pămîntul de zece ori.

MUZICALITATE ȘI... FERMENTAREA PARMEZANULUI

Cei mai celebri producători de brînză nu sînt nici în Franța — unde se consumă cele mai multe sorturi de brînzeturi, mai exact 623 — nici în Olanda, ci în Italia. Iar cei mai pricepuți fabricanți de brînză din Italia sînt la Parma. În acest vechi oraș din nordul Italiei, celebru prin industria sa alimentară, a supraviețuit din vremuri de demult o profesiune unică în lume, legată de fabricarea parmezanului. Este vorba de specialiștii în... ascultarea brînzei. După sunetul pe care îl emite bucata de brînză, ciocănită cu un bețișor, aceștia trag concluzii privind încheierea procesului de fermentare.

Sîntem mai înalți decît strămoșii noștri?

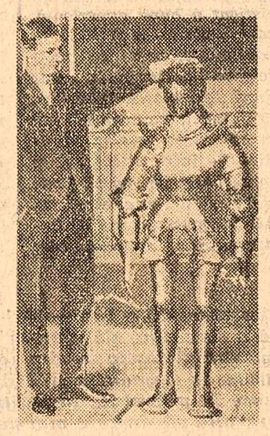

Un tînăr de azi în fața armurii care apăra corpul unui războinic din secolul al XVI-lea

„Cum au putut războinicii robuști de odinioară să încapă într-o carapace atît de strîmtă ?" — se întreabă deseori vizitatorii muzeelor, cînd se află în fața unei armuri. Explicația nu e greu de găsit : talia omului a crescut. De peste o sută de ani, în toate țările dezvoltate economic din lume se observă o accelerare a creșterii și dezvoltării copiilor și o creștere a staturii adulților.

Față de mijlocul secolului trecut, tinerii sînt azi cu 15 pînă la 20 cm mai înalți, iar adulții cu 7 pînă la 10 cm. Cercetătorii sînt de părere că și din punct de vedere psihologic copiii sînt mai evoluați azi decît cu 50 sau 100 de ani în urmă. De asemenea, în ultimii douăzeci de ani, media vîrstei celor care au obținut recorduri într-o serie de discipline sportive a scăzut simțitor.

Pentru explicarea acestor fenomene s-au emis diverse ipoteze. Deși ele variază de la influența razelor solare, schimbarea regimului alimentar și a condițiilor materiale pînă la cauze genetice, nu s-a ajuns la o concluzie definitivă. Se pune, de asemenea, încă o întrebare : Procesul acesta de creștere a început numai de prin 1830 sau se desfășoară de la începutul omenirii, accentuîndu-se doar în ultima perioadă ?

În orice caz, un factor identificat de cercetările medicale este răspîndirea culturii fizice și în special a gimnasticii practicate în școli.

MICĂ ENCICLOPEDIE

Geofizicienii au calculat că peste cel mult patru-cinci decenii, bioxidul de carbon emanat de uzinele de pe glob va atinge în atmosfera planetei noastre o proporție de 20 la sută, ceea ce ar putea duce treptat la ridicarea temperaturii aerului, la topirea parțială a ghețurilor polare și la creșterea nivelului mărilor cu cel puțin 1,5 metri.

Multă vreme s-a crezut că patria cafelei este Arabia. În realitate însă arabii au pus la punct numai cultura cafelei, locul de baștină fiind regiunea Kaffa din Africa, de unde îi vine și numele. Din acest loc, abia în Evul Mediu cafeaua a ajuns în Arabia, unde a devenit o băutură populară.

Soarele nu este nici pe departe cea mai puternică sursă de căldură. Există stele care degajă prin radiație de mii de ori mai multă energie decît Soarele.

Lăcustele ce formează un nor nu prea mare cîntăresc peste 10 000 kg, fiecare dintre ele avînd 2—3 grame.

În general, animalele știu să înoate, ceea ce reprezintă o evidentă „superioritate" față de om. Cămila — „corabia deșertului" — este una din rarele excepții ; ea ignoră acest sport și riscă să se înece dacă nimerește în apă. Ce-i drept, în pustiuri pericolul acesta nu-i exagerat de mare.

Nucile reprezintă alimentul vegetal cel mai bogat în calorii datorită conținutului lor în grăsimi. 100 gr nuci conțin 500—600 calorii.

Biologii sovietici au descoperit în Antarctica o specie de pești al căror sînge nu conține hemoglobină și este deci „alb". Oamenii de știință au recoltat numeroase exemplare din aceste vertebrate unice și le studiază cu un deosebit interes.

Laleaua, importată în Europa din Turcia la sfîrșitul secolului al XVI-lea, a provocat o adevărată pasiune colectivă cunoscută sub numele de „tulipomanie". Lalelele se cotau la bursa din Haarlem (Olanda) ca un articol de preț. Au fost chiar cazuri cînd pentru un singur bulb s-au plătit sume echivalente cu costul unei case. Prețul „normal" al unui bulb de soiul „Amiral Liskens", de pildă, ajungea la 4 000 fiorini.

Omida de varză poate „transporta" o povară ce întrece greutatea sa proprie de 20—25 de ori.

Pentru a filma tot ce vede omul în decurs de o zi ar fi necesari peste 19 kilometri de peliculă.

Pentru salvarea vieții lui Njono, președintele sindicatelor din Indonezia!

În legătură cu sentința tribunalului militar din Djakarta, de condamnare la moarte a lui Njono, președintele sindicatelor din Indonezia, (SOBSI) Consiliul Central al Sindicatelor din Republica Socialistă România a adresat dr. Ahmed Sukarno, președintele Republicii Indonezia, următoarea telegramă :

Oamenii muncii din țara noastră au aflat cu adîncă mîhnire despre condamnarea la moarte de către Tribunalul militar din Djakarta a tovarășului Njono, președintele Organizației Centrale a Sindicatelor din Indonezia (SOBSI), care și-a consacrat întreaga viață luptei consecvente pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru independența țării, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru democrație și progres social.

In numele celor 4 milioane de membri ai sindicatelor din Republica Socialistă România ne adresăm dv., conducătorul statului indonezian, cu cererea de a face totul pentru salvarea vieții lui Njono, militant de frunte al mișcării sindicale internaționale, și punerea lui în libertate.

Cronica zilei

RECEPȚIE CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ZILEI FORȚELOR ARMATE ALE U.R.S.S.

Ataşatul militar, aero şi naval al Uniunii Sovietice la București, colonelul V. S. Makovkin, a oferit miercuri seara o recepție cu prilejul celei de-a 48-a aniversări a Zilei Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice.

Au luat parte general de armată Leontin Sălăjan, ministrul forțelor armate, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe, generali și ofițeri superiori.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București, atașați militari și alți membri ai corpului diplomatic.

★

Miercuri seara a părăsit Capitala, plecînd în R. D. Germană, o delegație a Consiliului Superior al Agriculturii condusă de Barbu Popescu, prim-vicepreședinte al C.S.A., care va participa la cel de-al IX-lea Congres țărănesc german, ce se va desfășura între 26 și 28 februarie la Berlin.

La plecare, în Gara de Nord, delegația a fost condusă de reprezentanți ai conducerii și funcționari superiori din Consiliul Superior al Agriculturii.

Au fost de față membri ai Ambasadei R. D. Germane la București. (Agerpres)

SPORT

La 1 august începe

Prima ediție a campionatului european de fotbal

România în grupă cu Italia, Elveția și Cipru

La Zürich a avut loc miercuri tragerea la sorți a grupelor primei ediții a campionatului Europei la fotbal. Federația de fotbal din Malta retrăgîndu-și înscrierea, s-a confirmat participarea a 31 de țări la această nouă competiție care înlocuiește fosta „Cupă a Europei". Echipele au fost repartizate în 7 grupe de cîte patru și o grupă de trei. Înainte de tragerea la sorți, comitetul de organizare a decis ca echipele britanice să fie incluse în aceeași grupă.

Iată componența grupelor : **grupa I :** Spania, Cehoslovacia, Irlanda, Turcia : **grupa a II-a :** Portugalia, Bulgaria, Suedia, Norvegia ; **grupa a III-a :** U.R.S.S. Austria, Finlanda, Grecia ; **grupa a IV-a :** R. F. Germană, Iugoslavia, Albania ; **grupa a V-a :** Ungaria, R. D. Germană, Olanda, Danemarca ; **grupa a VI-a :** Elveția, Italia, România, Cipru ; **grupa a VII-a :** Franța. Belgia, Polonia, Luxemburg ; **grupa a VIII-a :** Anglia, Scoția, Irlanda de Nord, Țara Galilor. Meciurile din grupe (tur-retur) se vor disputa între 1 august 1966 și 28 februarie 1968. Cîștigătoarele grupelor, pe bază de clasament pe puncte, se califică în sferturile de finală.

Ieri la Arad

U.T.A.—Vasas Budapesta 2—0

Pe stadionul din orașul Arad, în fața a 15 000 de spectatori, s-a disputat ieri meciul internațional de fotbal dintre echipele U.T. Arad și Vasas Budapesta, campioana Ungariei. Întîlnirea s-a încheiat cu rezultatul de 2—0 (1—0) în favoarea fotbaliștilor arădeni. Ambele goluri au fost marcate de Țîrlea.

• ***SCHIORI DIN 5 ȚĂRI LA „INTERNAȚIONALELE" ROMÂNIEI***

Mîine încep la Poiana Brașov întrecerile concursului internațional de schi al României, la care participă sportivi din Bulgaria, Franța, R. D. Germană, Italia și România. În prima zi se va desfășura proba de slalom uriaș pe Sulinar. Simbătă, la Clăbucet (Predeal) va avea loc proba de slalom special, iar duminică, pe pîrtia de sub teleferic din Poiana Brașov, se va disputa un nou slalom special.

• ***ANDERLECHT-REAL 1—0***

Ieri, în sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la fotbal echipa belgiană Anderlecht a învins la Bruxelles, cu 1—0 (1—0), pe Real Madrid.

FAPTUL DIVERS COTIDIAN

• *A sosit în Capitală dirijorul danez Per Dreier, care la 28 februarie va dirija concertul Orchestrei Cinematografiei în cadrul căruia va cînta pianistul islandez Rognwaldur Sigurjonsson. Per Dreier va dirija la 5 și 6 martie orchestra Filarmonicii din Arad, iar R. Sigurjonsson va cînta la 5 și 6 martie în cadrul Filarmonicii din Cluj și la 8 martie la Sibiu.*

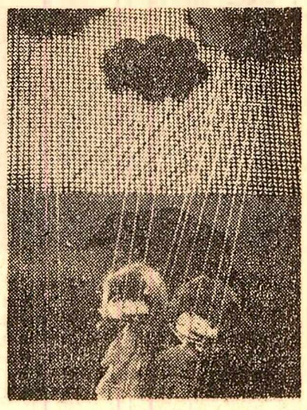

La 25 februarie a.c. Teatrul ȚĂNDĂRICĂ va prezenta în premieră spectacolul pentru copii „Guliver în țara păpușilor" de Josef Pehr și Leo Spacil. Spectacolul a fost pus în scenă de regizorul Nicolae Massim, în scenografia Mioarei Buescu. Muzica de scenă a fost scrisă de Paul Urmuzescu. În clișeu: **o scenă din spectacol.**

NOI TIPURI DE FRIGIDERE

Producția de frigidere a uzinelor Sadu va spori în acest an cu 15 000 de bucăți. Vor intra în fabricație două tipuri noi : frigiderul cu compresor, care realizează temperaturi scăzute într-un timp mai scurt și cu un consum mai redus de energie electrică, și un frigider de mic litraj, care funcționează pe aceleași principii ca și actualul „Fram".

• Complexul turistic „Caraiman" din Bușteni va dispune în curînd și de un hotel modern cu 80 de locuri a cărui construcție a început. La alte hoteluri de pe Valea Prahovei, cum sînt Palas-Sinaia, Cota 1 400 etc., se fac în prezent modernizări.

ARTIȘTII LAOȚIENI — OASPEȚI AI TINERILOR DIN RAIONUL „TUDOR VLADIMIRESCU"

Membrii Ansamblului de cîntece și dansuri „Neo Lao Haksat" din Laos au fost miercuri după-amiază oaspeții tinerilor din raionul Tudor Vladimirescu. Artiștii laoțieni au prezentat, la Casa de cultură a tineretului din acest raion, un spectacol care a cuprins cîntece și dansuri reprezentative folclorice sau inspirate din lupta pentru libertate a poporului din Laos. Costumele pitorești, arta cîntăreților care au fost acompaniați de instrumente naționale, grația dansatorilor au atras aplauzele celor prezenți. A fost apreciată, de asemenea, interpretarea dată cîntecelor românești „La oglindă" și „În Bucureștiul iubit".

DE LA I.T.B.

Din cauza lucrărilor de asfaltare ce se execută în Drumul Taberei, începînd de astăzi și pînă la 2 martie troleibuzele liniei 90 vor întoarce la capătul traseelor 81 și 84.

PENTRU MECIUL DE FOTBAL STEAGUL ROȘU—ESPANOL BARCELONA

Cu prilejul celui de-al treilea meci dintre echipele Steagul Roșu și Espanol Barcelona, O.N.T. agenția București organizează o excursie cu autocarele la Brașov. Plecarea va avea loc miercuri, 2 martie, orele 9 dimineața, din fața restaurantului „Cina". Costul excursiei în care e inclus transportul și biletul de meci este de 60,50 lei. Înscrierile au început la sediile O.N.T. din Calea Victoriei 100 și bd. Republicii 68.

REMORCI PENTRU AUTOTURISME

La Întreprinderea de prestații industriale Oradea au început pregătirile în vederea construirii unor remorci pentru autoturisme.

• Dintre cărțile cu caracter educativ-sanitar utile părinților apărute recent în Editura medicală amintim : „De ce nu mănîncă copilul meu" de dr. N. Cajal, „Teama de medic la copil" de dr. N. Rădulescu, „De vorbă cu părinții" de dr. R. Dumitriu, enciclopedia medicală populară „ABC-ul sănătății" ș.a

PRONOEXPRES

La tragerea concursului Pronoexpres nr. 8 din 23 februarie 1966 au fost extrase din urnă următoarele numere: 20 43 44 5 26 25. Numere de rezervă : 21 48. Fond de premii : 800 661 lei.

Cum va fi vremea

Timpul probabil pentru zilele de 25, 26 și 27 februarie. În țară : Vreme în general umedă, cu cerul variabil, mai mult noros. Vor cădea ploi temporare, mai frecvente în jumătatea de sud a țării. Izolat, ploile vor fi sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice. Vînt potrivit, predominînd din sectorul vestic, cu unele intensificări locale. Temperatura staționară în jumătatea de sud a țării și în scădere ușoară în rest. Minimele vor fi cuprinse între minus 3 și 7 grade, iar maximele între 8 și 18 grade. **În București :** Vremea devine în general umedă. Cerul va fi variabil, mai mult noros. Vor cădea ploi temporare și sub formă de averse. Vînt potrivit din vest. Temperatura ușor variabilă.

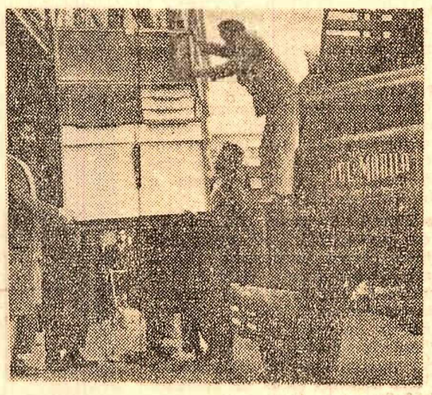

Iată că, în sfîrșit, transportul mobilei de la cîteva magazine la locuință se face în Capitală, cu autocamionul propriu al unităților respective. Pe cînd generalizarea acestei metode ?

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

Marea criză a cuprului

Sub titlul „Marea criză a cuprului", săptămînalul american „NEWSWEEK" scrie :

«De fiecare dată cînd se mișcă un tufiș în Vietnam, spunea zilele trecute o oficialitate de la Departamentul Comerțului, unul din oamenii noștri trage o sută de salve». Oricare ar fi efectul militar al acestui exercițiu, el are un rezultat economic care se poate măsura : fiecare rafală consumă cupru în valoare de aproximativ 1 dolar. Și chiar dacă salvele sînt mai scurte, fiecare contribuie la penuria de cupru care apasă industriile, care îngrijorează guvernele și escaladează prețurile în lume.

Războiul consumă în mod curent aproximativ 6 la sută din producția anuală a S.U.A. și se așteaptă ca cifra să se dubleze anul acesta.

Necesitatea presantă de cupru reduce aprovizionarea normală a industriei.

Vietnamul nu aduce decît elementul final în presiunea la care este supus cuprul. «Cuprul va fi mai greu de obținut, spune economistul newyorkez Eliot Janeway, expert în acest domeniu, chiar dacă nu ar exista acest război, sau dacă mîine focul ar înceta».

În mod inevitabil, tensiunea a dus la o creștere a prețurilor. Prețul unei livre de cupru a crescut anul trecut, de la 34 la 36 de cenți. Administrația a făcut ce a putut pentru a ușura presiunea. A eliberat 200 000 livre din acest metal din rezervele sale, pentru a răspunde în parte cererii și a accentuat controlul asupra exporturilor spre a împiedica cuprul american să se scurgă din țară în căutarea unor prețuri mai ridicate peste mări.

Deoarece cuprul este cerut în întreaga lume, cu cît Administrația a făcut mai mult pentru a asigura aprovizionarea S.U.A. cu cupru, cu atît a sporit presiunea peste mări. S.U.A., spunea un agent londonez, «nu face mai ușoară situația aliaților săi în Europa».

În plus, sursele aprovizionării cu cupru a Europei — și ale importurilor Americii — sînt într-o stare cronică de criză. Chile, producătorul a 610 000 tone de cupru, anul trecut a continuat să suporte cota sa obișnuită de greve paralizante. Problemele politice ale Congo-ului au provocat încruntări îngrijorate din sprîncene în legătură cu cele 318 000 tone extrase în fiecare an din acea țară. Iar producția Zambiei, de 750 000 tone, care ajunge la mare cu ajutorul căilor ferate rhodesiene, poate fi oprită cu totul ca urmare a disputei Angliei cu guvernul rebel al fostei sale colonii.

Rezultatul a fost o creștere fantastică a prețului cuprului pe piața mondială.

S.U.A. ar putea, desigur, să elibereze mai mult metal din stocurile sale de 600 000 de tone ; dar acesta este în mod oficial rezervat «pentru apărare». Producătorii vor continua în mod vizibil să-și sporească capacitatea, dar acesta este un proces îndelungat. E nevoie de cel puțin cinci ani pentru a se da în folosință o mină de cupru. Purtătorul de cuvînt al lui „Anaconda Copper", cel mai mare producător din lume, a spus : «Și așteptate noi strîmtorări... situația se va înrăutăți în mod categoric, înainte de a se îmbunătăți».

Martor ocular

John Doig, corespondent al ziarului londonez „SUN", a relatat ceea ce a observat la un punct al frontierei dintre Republica sud-africană și Rhodesia.

„La acest punct de control al frontierei, ca un avanpost pe un front al luptei în pustiu, am văzut convoaiele aducînd în puterea nopții petrolul vital pentru Rhodesia. Cisternele traversează podul îngust dintre Africa de sud și Rhodesia, o linie secretă de aprovizionare militară.

Situația este încordată. Și ar putea fi explozivă, deoarece ceea ce se petrece la Beit Bridge prezintă importanță pentru întreaga lume.

Se apreciază că pe drumul acesta Rhodesia primește în prezent peste 35 000 de galoane de petrol, benzină și parafină, deși guvernul sud-african al lui Verwoerd nu este angajat oficial în încălcarea embargoului.

S-ar putea ca un alt vecin înțelegător — Mozambicul portughez — să furnizeze aceeași cantitate. Aceasta înseamnă că Rhodesia primește combustibil suficient pentru a viețui pe baza sistemului său de raționalizare.

Între timp, în regiunea aceasta de graniță, cu tufișuri pline de spini și cu nopți înstelate, petrolul continuă să circule. Cisterne uriașe, transportînd 5 000 de galoane de petrol, se tîrăsc în întuneric pe cei 150 de yarzi, cît măsoară acest pod.

Am văzut cinci cisterne mari, traversînd podul cu luminile reduse. Pe partea sud-africană a podului, trei persoane de la ambasada engleză din Pretoria priveau dintr-o mașină. Prezența englezilor a provocat o oarecare teamă. Dar pînă în prezent, oficialitățile nu au fost implicate în nici un incident. Ca și șoferii cisternelor, ele au primit ordine să nu vorbească nimic. Doar își iau note".

Respectarea disciplinei economice lege pentru toate întreprinderile

(Urmare din pag. I)

ție și loc de muncă în parte, să se desfășoare cu o riguroasă precizie.

Sarcini importante în planul de stat pe 1966 sînt prevăzute în domeniul **ridicării productivității muncii.** Este de menționat că, pe seama creșterii productivității muncii — cu 7,4 la sută față de 1965 — va trebui să se obțină anul acesta peste 72 la sută din sporul planificat al producției industriale. Dotarea cu tehnica nouă a unităților industriale în acest an, creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor grele și cu volum mare de muncă, precum și îmbunătățirea organizării producției sînt premise obiective pentru realizarea integrală și chiar depășirea sarcinilor trasate în domeniul creșterii productivității muncii. Aceste posibilități trebuie mai larg folosite în unele întreprinderi subordonate Ministerului Economiei Forestiere, Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, Ministerului Industriei Construcțiilor, care în luna ianuarie a.c. nu și-au realizat sarcinile de sporire a productivității muncii.

Nu trebuie scăpată nici o clipă din vedere necesitatea ridicării calificării cadrelor, utilizării mai eficiente a timpului de muncă. **Realizarea sarcinilor de plan cu numărul planificat de muncitori este o obligație de mare răspundere ce revine fiecărei întreprinderi și direcții generale din ministere.** Angajarea unui număr mai mare de muncitori pentru îndeplinirea planului reflectă deficiențele existente în organizarea producției și influențează negativ creșterea productivității muncii. Față de situația din luna ianuarie a acestui an, se cuvine ca Ministerul Minelor, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, unele comitete executive ale sfaturilor populare să ia măsuri hotărîte pentru a se respecta numărul planificat de salariați din întreprinderile tutelate.

Comparativ cu 1965, în acest an, pe ansamblul industriei republicane, prețul de cost urmează să se reducă efectiv — potrivit prevederilor planului — în medie cu 1,5 la sută. Accentul principal va trebui pus pe **reducerea consumurilor specifice de materii prime, materiale, combustibil și energie care, în afară de economii bănești, asigură resurse pentru consolidarea balanțelor materiale.** Concomitent, în toate întreprinderile se cer luate măsuri ferme pentru micșorarea cheltuielilor neproductive — pierderi din rebuturi, locații, amenzi, penalizări — care în ultimă analiză exprimă deficiențe în gospodărirea fondurilor, în desfășurarea procesului tehnologic și care, în dese cazuri, anihilează în măsură însemnată eforturile depuse pentru reducerea prețului de cost.

Așa cum s-a subliniat, în repetate rînduri, în documente de partid și de stat, **acțiunea de reducere sistematică a prețului de cost nu poate fi ruptă de îmbunătățirea permanentă a calității producției.** Refuzurile mari de mărfuri de anul trecut — numai în industria confecțiilor ele s-au ridicat la aproape 14 milioane de lei — arată că ministerele și întreprinderile subordonate trebuie să-și intensifice eforturile în vederea îmbunătățirii nivelului calitativ al produselor. Va trebui urgentată stabilirea criteriilor de determinare a calității produselor. Nivelul actual al tehnologiei producției, în majoritatea întreprinderilor noastre, gradul din ce în ce mai ridicat al calificării cadrelor, precum și măsurile întreprinse pentru perfecționarea continuă, pe baze științifice, a organizării procesului de producție, duc la concluzia că **a devenit absolut necesară reexaminarea de către ministere a limitelor maxime admisibile de rebuturi,** în toate cazurile în care există stabilite asemenea limite.

Devine tot mai actuală necesitatea ca factorii de răspundere din întreprinderi, direcții generale și ministere să-și sporească atenția pentru analiza eficienței activității economice desfășurate de unitățile de producție, punînd tot mai mult accentul pe indicatorii calitativi — sintetici ai planului. În fața colectivelor din întreprinderile și secțiile nou intrate în funcție stă sarcina realizării în cel mai scurt timp a parametrilor tehnici și economici avuți în vedere la aprobarea investițiilor.

Este o datorie primordială a colectivelor acelor întreprinderi care fabrică produse pentru export să-și îndeplinească la timp și la un nivel calitativ corespunzător graficele de livrări. Totodată, este necesar ca în toate unitățile să fie sporită preocuparea pentru fabricarea de noi produse cerute la export. În condițiile creșterii exigențelor consumatorilor interni și beneficiarilor externi, fiecare colectiv de întreprindere trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru a ridica în permanență prestigiul „mărcii" fabricii. **Orice produs fabricat, aflat în cadrul planului, cît și peste prevederile lui, trebuie să aibă asigurată necondiționat desfacerea.** Nu mai poate fi tolerată sub nici un mod așa-numita producție pe stoc, care înseamnă, în ultimă instanță, mijloace materiale și financiare imobilizate.

Îndeplinirea sarcinilor de plan este inseparabil legată de urmărirea, pe parcurs, a mersului realizării acestuia. Se impune cea mai mare atenție analizării periodice — decadal, lunar, trimestrial — în fiecare întreprindere, direcție generală, minister, a modului în care se îndeplinesc indicatorii de plan. Analizele vor trebui să aibă un caracter operativ, să permită scoaterea la iveală a ceea ce este negativ în activitatea întreprinderii și aplicarea de măsuri neîntîrziate pentru realizarea necondiționată a tuturor sarcinilor din planul de stat.

Haina cotidiană a orașului

(Urmare din pag. I)

seu al liniei 37, între Știrbei Vodă și Piața Cosmonauților, înlocuindu-se autobuzele cu troleibuze. Se prevede darea în folosință a 30 de autobuze și 20 de troleibuze cu capacitate mărită, prin articulare (cu remorci). În 1966 va fi gata construcția noului depou de tramvaie, cu o capacitate de 135 vagoane, din cartierul Colentina, și a stației de întreținere și de parcare a autobuzelor, cu o capacitate de 300 de autovehicule, din Ferentari.

Cresc arterele subterane ale Capitalei. Canale mai mari sau mai mici, conducte de apă străbat subteranul pe o lungime de peste 1 500 km. În ultimii ani s-au construit canale colectoare noi ce se întind din bd. Muncii pînă lîngă Dîmbovița, între Grozăvești și Giulești și altele. În 1966 principala lucrare de canalizare a orașului va fi construcția, în continuare, a canalului A 3, pe o lungime de aproape 3 km. Canalul pornește de lîngă Dîmbovița și se prevede ca în viitor să ajungă pînă în cartierul Drumul Taberei. Se va extinde și rețeaua de alimentare cu apă. Alături de artera II, prin care primesc apă locuitorii cartierului Balta Albă, va începe construcția arterei III care pornește de la stația de pompare din sudul orașului și va alimenta zona din sudul și estul Bucureștiului. Anul acesta, vor începe și lucrările de construcție a noului apeduct Bîcu — Bragadiru, ce va fi terminat și pus în funcțiune în prima jumătate a anului viitor.

Sporesc sursele de căldură. Rețeaua de termoficare se va prelungi în 1966 cu peste 9 km. Va fi terminată și dată în folosință Magistrala I de termoficare, ce pornește de la centrala termică București-sud și ajunge în bd. Muncii, traversînd cartierul Balta Albă. Ea va alimenta și pe consumatorii deserviți acum de centrala termică „23 August". Noile blocuri care se construiesc în Balta Albă vor fi racordate tot la Magistrala I de termoficare. În prezent în Capitală se află în funcțiune 90 km rețele de termoficare și 427 puncte termice, care asigură încălzirea a peste 45 000 de apartamente.

Peisajul urbanistic al Bucureștiului va fi completat armonios de noi spații verzi. În jurul blocurilor din cartierele Floreasca, Tonola, Balta Albă s-au amenajat parcuri și grădini. Anul acesta vor continua lucrările de sistematizare a văii Cocioc, se vor face plantații noi de pomi și flori în parcul Floreasca, pe malurile Dîmboviței și de-a lungul marilor bulevarde. La intrarea în oraș, pe șoselele București — Ploiești, București — Giurgiu, București — Constanța vor fi sădiți diferiți arbori ornamentali. În total, în primăvară peste 15 milioane de flori, sute de mii de arbori, arbuști și alte plante ornamentale vor împodobi zona verde a orașului.

CUPOLE ARGINTII PE TISA

(Urmare din pag. I)

lucrări de montaj. Atunci s-a dat în folosință cel de-al treilea agregat, cu o capacitate de 50 megawați. Acum se află în probe tehnologice cel de-al 4-lea agregat ; el are însă o putere de 150 megawați și va produce cît celelalte trei la un loc.

— Acesta — îmi spune directorul termocentralei, Sándor Csenterics, — va fi cel mai mare agregat din R.P. Ungară, cei 150 megawați fiind suficienți pentru alimentarea cu energie electrică a unor orașe ca Debrecen plus Szeged și împrejurimile lor.

Anul trecut, producția de energie electrică a țării a fost de 12,27 miliarde kilowați ore. În 1965, prin îmbunătățirea consumului specific, s-a economisit combustibil în valoare de 10 milioane forinți ; totodată, productivitatea a crescut cu 1,7 la sută. În acest an, producția de energie electrică urmează să ajungă la 13,35 miliarde kilowați ore. În acest scop se vor pune în funcțiune noi capacități de producție la Pécs, Bánhido și Százhalombatta, iar la Gyöngyös se va construi o nouă termocentrală electrică. În același timp, se va extinde automatizarea în industria energetică.

Hrana pămîntului

Investițiile făcute în ultimii cinci ani în industria chimică au fost mai mari decît cele realizate în această ramură în cei 15 ani anteriori. 80 la sută din sumele investite au fost dirijate spre provincie. Pe această bază, într-un șir de regiuni au apărut puternice obiective ale industriei chimice, în cadrul căreia o mare atenție se acordă producției de îngrășăminte minerale.

Județul Borsod. Pe Tisa în sus, în apropierea localității Tiszaszederkény, se află un combinat denumit pe scurt T.V.K. (combinatul chimic de pe Tisa). Cupolele argintii ale turnurilor și rezervoarelor unora din unitățile sale pot fi văzute de departe. Acest combinat reprezintă cea mai mare investiție a industriei chimice ungare și unul din cele mai importante obiective ale celui de-al doilea cincinal. La sfîrșitul anului trecut aici a fost dată în exploatare o fabrică de îngrășăminte azotoase cu o producție anuală de 300 000 tone.

Fabrica va fi dezvoltată în continuare, urmînd ca peste doi ani să producă 700 000 tone de îngrășăminte azotoase. În apropierea combinatului se construiește un oraș cu blocuri moderne, bulevarde asfaltate, magazine, așezăminte social-culturale. Vîrsta medie a locuitorilor — deocamdată în număr de 5 500 — este de 26 ani.

Tot în apropiere de Miskolc, la Kazincbarcika, alături de fabrica de îngrășăminte chimice se construiește o fabrică de carbomidă, care va produce anual 100 000 tone îngrășăminte cu un conținut de 46 la sută azot. Încă în trimestrul al doilea al acestui an vor începe probele tehnologice.

Industria chimică a Ungariei va cunoaște anul acesta un ritm de dezvoltare simțitor superior celorlalte ramuri ale industriei. Este semnificativ că în timp ce planul de stat pe 1966 prevede ca volumul producției industriale globale să sporească cu 4—6 la sută, producția industriei chimice urmează să crească cu aproximativ 10 la sută, cel mai mare spor în această ramură — peste 25 la sută — revenind îngrășămintelor azotoase. Tot pentru acest an se prevede darea în funcțiune a 20 de fabrici și secții noi ale industriei chimice.

Sonde în pustă

Cînd călătorești spre sudul Ungariei, privirile cuprind întinderile vaste ale pustei. Timp de veacuri ele au înfățișat un peisaj uniform, monoton. Iată însă că în unele locuri — îndeosebi spre est, în preajma localităților Hodmezővásárhely și Orosháza, a apărut în ultimul timp un peisaj nou, petrolier. Sondele, de mărimi diferite, aparțin Institutului de cercetări pentru petrol. La Orosháza, institutul are o secție condusă de inginerul Lajos Toth. De la el aflăm că lucrările întreprinse acum au dat rezultate bune. Cercetările desfășurate în mai multe părți ale țării au scos la iveală existența unor noi zăcăminte de aur negru.

Uzine și șantiere, oameni și fapte. Ele însumează un tablou elocvent al preocupărilor și realizărilor poporului ungar pe tărîmul industrializării socialiste.

CORESPONDENȚE

PARIS

Regrupări în siderurgia franceză

Doi „mari" din industria siderurgică franceză, societățile «Usinor» și «Loraine-Escaut», s-au decis să se unească. „Logodna" lor a avut loc zilele trecute, cînd consiliile respective de administrație au semnat certificatul de fuzionare. Urmează ca acționarii acestor societăți, cît și înalta autoritate a Comunității europene a cărbunelui și oțelului (C.E.C.O.) să-și dea și ei consimțămîntul pentru încheierea „căsătoriei".

16 uzine și tot atîtea oțelării, 24 de furnale înalte, 5 mine de fier din regiunea de nord și din Lorena — în toate aceste unități lucrînd 50 000 de muncitori — iată componentele noului grup siderurgic francez, cu o capacitate de peste 6 milioane tone de oțel pe an, ceea ce înseamnă 32 la sută din producția totală de oțel a țării. Siderurgia franceză, remarcă ziarul „Le Monde", a intrat astfel în perioada marilor combinate internaționale, dar cu cîțiva ani întîrziere față de rivalii ei din Piața comună și din afara acesteia. Piața occidentală a oțelului este dominată azi tot mai mult de „giganții" americani, japonezi, vest-germani și englezi care, beneficiind de avantajele unui înalt grad de concentrare a producției, vînd la un preț mai scăzut pentru a-și zdrobi concurenții.

Prima mare fuziune din industria siderurgică franceză este determinată tocmai de ascuțirea luptei de concurență pe piața capitalistă și ea nu constituie decît începutul unui larg proces de concentrare a producției în această ramură — proces susținut prin mijloace financiare de către stat. Se urmărește și pe această cale creșterea puterii competitive a 'industriei franceze în Europa și avînd drept scop — după cum scrie „Le Monde" — de a lărgi pozițiile Franței în afara Pieței comune.

Aici se vorbește insistent despre o a doua operațiune spectaculoasă de „cooperare" între firmele «Wendel» (cu o producție de 3 milioane tone de oțel pe an) și «Sidelor» (cu 2,6 milioane de tone). Alte fuziuni de amploare mai mică își așteaptă rîndul. O mișcare de regrupare s-ar efectua, potrivit ziarului „Le Figaro", și în jurul concernelor «Schneider», «Vallourec», «Pompey — Le Creusot» și a firmei «C.A.F.L.». Se crede că la sfîrșitul acestui proces de concentrare numai doi sau trei giganți vor controla întreaga producție de oțel a Franței.

Presa pariziană subliniază că, dacă această concentrare va asigura poziții mai bune întreprinderilor siderurgice franceze pe piața occidentală, ea va avea „importante consecințe sociale". Regruparea industriilor și „raționalizarea" producției — consideră publicația economică „Les Echos" — „nu se va face decît în urma reducerii nivelului folosirii brațelor de muncă, în special în bazinul Lorenei". Corespondentul din Metz al ziarului „Le Monde" a semnalat, de altfel „marea rezervă" a sindicatelor de la uzinele din Longwy și Thionville, ale societății «Loraine-Escaut», care își exprimă îngrijorarea față de perspectiva concedierilor. De asemenea, sindicatele se întreabă dacă noile grupuri siderurgice vor folosi tinerii muncitori cărora vechile uzine nu le ofereau locuri de muncă.

Al. GHEORGHIU

ROMA

A fost format noul cabinet

Criza guvernamentală declanșată la 21 ianuarie, cînd, în urma votului negativ al parlamentului, cabinetul Moro a demisionat, a fost rezolvată în cursul zilei de miercuri. Aldo Moro, însărcinat cu alcătuirea noului guvern, s-a prezentat la palatul Quirinale și după ce și-a retras rezerva formulată anterior față de misiunea încredințată, i-a supus președintelui republicii, Saragat, lista miniștrilor. Prin semnarea de către șeful statului a decretelor de numire a luat ființă cel de-al treilea guvern Moro bazat pe coaliția de centru-stînga a partidelor democrat-creștin, socialist, social-democrat și republican.

Pentru a se ajunge la această soluție au fost necesare 34 de zile de intensă activitate politică, de consultări ale președintelui Saragat cu diferiți factori ai vieții politice italiene, precum și de tratative prelungite între partidele majorității. Disensiunile existente între partenerii coaliției de-a lungul celor 20 de luni de guvernare anterioară au răbufnit cu tărie, făcîndu-se remarcate mai cu seamă deosebirile de opinii dintre democrat-creștini și socialiști.

În urma presiunilor exercitate de democrat-creștini ca și a acceptării de către aceștia a punctului de vedere socialist privind programul guvernamental s-a putut ajunge la o soluție de compromis și, în felul acesta, la rezolvarea crizei, una din cele mai lungi de după război. Observatorii politici reține însă că rămîn încă multe probleme deschise de viitor — discutarea concretă a programului economic, a noului plan cincinal, precum și a reformelor în domeniul școlar, urbanistic și al regiunilor. Totodată, comentatorii din capitala Italiei subliniază că și în ceea ce privește politica externă a țării urmează să fie clarificate disensiunile care stăruie în sînul coaliției.

Din noul cabinet fac parte 26 miniștri, portofoliile fiind atribuite astfel : 16 democrat-creștinilor, 6 socialiștilor, 3 social-democraților și 1 republicanilor. Șapte din membrii guvernului nu au făcut parte din vechea echipă. Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri este, ca și în precedentul guvern, Pietro Nenni (Partidul Socialist Italian) ; Amintore Fanfani (democrat-creștin) a revenit în postul de ministru al afacerilor externe. Din noul guvern de centru-stînga mai fac parte, printre alții, Emilio Taviani (democrat-creștin), ca ministru al afacerilor interne ; Luigi Preti (social-democrat), ministru al finanțelor ; Emilio Colombo (democrat-creștin), ministru al trezoreriei. Față de cabinetul anterior, în cel de-al treilea guvern prezidat de Moro au avut loc cîteva schimbări importante. Astfel, la Ministerul Apărării, în locul lui Andreoti, însărcinat cu problemele industriei și comerțului, a fost numit social-democratul Tremelloni. De asemenea, ministrul democrat-creștin Matarella nu mai face parte din guvern, postul său la comerțul exterior fiind ocupat acum de socialistul Tolloy.

Săptămîna viitoare noii miniștri urmează să se prezinte în fața Parlamentului pentru a primi votul de investitură.

Ion MARGINEANU

LOVITURĂ DE STAT ÎN SIRIA

• Puterea a fost preluată de un comandament regional provizoriu al Baas-ului • Șeful statului și primul ministru au fost arestați

DAMASC 23 (Agerpres). — În primele ore ale dimineții de miercuri, postul de radio Damasc a anunțat că **în Siria puterea a fost preluată de un comandament regional al partidului Baas, condus de generalul Salah Gadid.** Într-o primă declarație, difuzată de același post de radio, se anunța că **președintele Consiliului Prezidențial, Amin El Hafez, premierul Salah Bitar, Mansur el Attrache, președintele Adunării Naționale, și alte personalități — au fost arestați.** Declarația menționa că noul organism provizoriu al Baas-ului a hotărît suspendarea Constituției și instituirea unui tribunal special care să judece toate persoanele care ar fi „adus prejudicii revoluției și partidului". **Frontierele au fost închise, activitatea aeroporturilor și porturilor maritime ale țării a fost suspendată. Comunicațiile cu străinătatea au fost sistate, iar în întreaga țară a fost declarată starea excepțională.**

Postul de radio Bagdad a anunțat că, potrivit unor știri parvenite din capitala siriană, în cursul zilei au avut loc o serie de ciocniri între garda națională rămasă fidelă lui Amin El Hafez și unitățile sprijinind lovitura de stat. **Pe de altă parte, postul de radio Alep a difuzat știri privind crearea unei mișcări de rezistență față de lovitura de stat,** mișcare organizată de partizanii generalului Hafez din nordul Siriei. Sprijinitorii lui Hafez au cerut conducătorilor loviturii de stat eliberarea imediată a acestuia și a celorlalte personalități „pentru a se evita o eventuală vărsare de sînge".

TOKIO 23 (Agerpres). — În portul Sasebo a sosit portavionul „Tikonderoga", care face parte din flota a 7-a americană. O dată cu acesta au sosit și patru torpiloare. Potrivit presei japoneze, comandamentul american intenționează să aducă în porturile Sasebo și Yokosuka nave atomice de luptă care vor lua parte la operațiunile militare împotriva Vietnamului. Într-un mesaj adresat secretarului general al cabinetului de miniștri, primarul orașului Sasebo a chemat guvernul japonez să „interzică acostarea navelor atomice americane, care au la bord armament atomic, în portul Sasebo". În fotografie : **manifestații de protest la Yokosuka.**

Vietnamul de sud

Operațiuni în gol

SAIGON 23 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite din Saigon că trupele americane continuă operațiunile în diverse puncte din Vietnamul de sud, fără a putea însă să stabilească „contacte semnificative" cu unitățile patriotice. Cele mai recente operațiuni, „Mastiff" și „Rolling Stone", declanșate la începutul acestei săptămîni în provincia Binh Duong, se desfășoară de fapt în gol.

• *Corespondentul agenției France Presse transmite o informație referitoare la un comunicat saigonez din care reiese că în anul trecut numărul dezertorilor din rîndul trupelor guvernamentale a atins cifra de 113 000.*

• **Agenția de presă „Eliberarea" a dat publicității un comunicat potrivit căruia în perioada 9 ianuarie—9 februarie 6 458 soldați americani, sud-coreeni și australieni au fost uciși, răniți sau făcuți prizonieri de către forțele patriotice sud-vietnameze. Același comunicat menționează că 276 avioane au fost distruse și 87 de vehicule serios avariate.**

HANOI 23 (Agerpres). — La 22 februarie, anunță agenția VNA, mai multe formațiuni de bombardiere americane, decolînd de pe portavioanele flotei a 7-a și de pe bazele americane din Vietnamul de sud și Tailanda, au pătruns în repetate rînduri în spațiul aerian al R. D. Vietnam, au bombardat și mitraliat regiuni populate și obiective economice din provinciile Quang Binh, Ha Tinh și insula Con Co.

Întrevederile premierului britanic la Moscova

MOSCOVA 23 (Agerpres). — La 23 februarie, Harold Wilson, primul ministru al Angliei, a avut întrevederi cu Leonid Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., și cu Alexei Kosîghin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. În timpul convorbirilor au fost discutate probleme internaționale de interes comun și probleme privind relațiile dintre cele două țări.

La sediul Ambasadei Marii Britanii la Moscova, premierul britanic a oferit o recepție la care au participat Alexei Kosîghin și alte persoane oficiale.

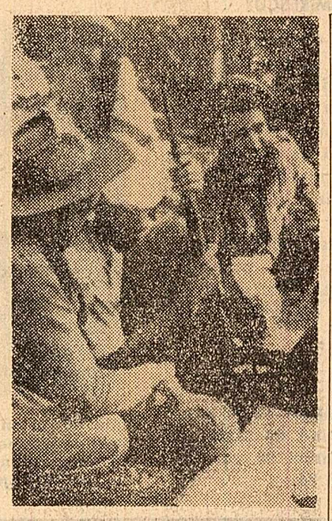

În regiunea nordică a Venezuelei ia amploare mișcarea forțelor insurgente. În fotografie : **Un grup de partizani pregătește planul unei noi acțiuni împotriva trupelor guvernamentale**

STARE EXCEPȚIONALĂ

în două provincii congoleze

LEOPOLDVILLE 23 (Agerpres). — Citînd un comunicat oficial publicat miercuri la Leopoldville, agenția France Presse anunță instituirea stării excepționale în provinciile Luluaburg și Lomami. Această hotărîre, precizează agenția, a fost luată de generalul Mobutu, șeful statului, în urma izbucnirii unui conflict între guvernatorul provinciei Luluaburg și Adunarea provincială. În provincia Lomami au avut loc manifestații ale populației împotriva guvernatorului.

Spania

„CUTIA NEAGRĂ" A FOST RECUPERATĂ ?

MADRID 23 (Agerpres).— Una din principalele încărcături secrete ale bombardierului american „B-52", prăbușit la 17 ianuarie în sudul Spaniei, denumită convențional „cutia neagră", ar fi fost, potrivit agenției France Presse, recuperată săptămîna trecută în largul coastei spaniole. Autoritățile americane refuză, însă, să confirme această știre. Ele continuă să păstreze tăcerea și în ce privește bomba nucleară pierdută cu același prilej. În regiunea spaniolă Palomares, autoritățile americane continuă să angajeze personal civil pentru diferite lucrări auxiliare cercetărilor întreprinse în vederea recuperării proiectilului nuclear și a celorlalte obiecte pierdute. Personalul civil este angajat pentru două sau trei luni, ceea ce indică faptul că sînt prevăzute operațiuni de cercetare pe timp îndelungat.

În pregătirea reuniunii ministeriale a Organizației Unității Africane

ADDIS ABEBA 23 (Agerpres). — La Addis Abeba a avut loc o reuniune pregătitoare a Conferinței Consiliului Ministerial al O.U.A., care urmează să se deschidă la 28 februarie, în capitala Etiopiei. Cu acest prilej a fost stabilită ordinea de zi a conferinței. După cum menționează agențiile de presă, în centrul atenției reprezentanților celor 36 de state membre ale O.U.A. se va situa criza rhodesiană. Comitetul special al O.U.A. pentru problema rhodesiană va expune un raport în legătură cu evoluția situației din Salisbury.

Se apreciază că discutarea acestei probleme va prilejui noi critici în legătură cu politica britanică față de Rhodesia. În legătură cu aceasta, ministrul de interne al Zambiei, Mainza Chona, a declarat : „A devenit limpede că sancțiunile luate împotriva regimului Smith s-au dovedit ineficace. E necesar, deci, ca Marea Britanie să intervină cu forța armată pentru a pune capăt rebeliunii rasiste".

Protestul P.S.U.G. din Berlinul occidental

BERLINUL OCCIDENTAL 23 (Agerpres). — La o sesiune extraordinară care a avut loc la 22 februarie, conducerea P.S.U.G. din Berlinul occidental a protestat împotriva interzicerii organizării primului congres al partidului, ale cărui lucrări trebuiau să se desfășoare între 25 și 27 februarie. În comunicatul dat publicității de conducerea partidului se subliniază că măsurile luate de comandamentul aliat și Senatul din Berlinul occidental „sînt în contradicție flagrantă cu drepturile garantate de constituție unui partid democratic". „Încercarea de a interzice congresul sub motivul că la el urmau să participe 22 de delegații ale partidelor frățești este rușinoasă și aduce prejudicii prestigiului orașului nostru, care ar putea juca un rol însemnat în consolidarea păcii și în dezvoltarea colaborării europene", se arată în comunicat.

Londra

Supliment la „Cartea albă"

LONDRA 23 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor de marți din Camera Comunelor, fostul ministru britanic al marinei, Christopher Mayhew, a expus motivele demisiei sale, care, după cum se știe, a intervenit înainte de publicarea Cărții albe a guvernului britanic cu privire la problemele militare. Referindu-se la o serie de măsuri preconizate în acest document, el a declarat că nu este de acord cu felul în care a fost revizuită strategia militară britanică. „Politica enunțată în Cartea albă, a subliniat Mayhew, va avea drept rezultat slăbirea forțelor noastre armate sau chiar o dependență față de S.U.A., care depășește în amploare ceea ce Camera Comunelor ar putea tolera".

Principala obiecție ridicată de Mayhew vizează angajamentul pe care și-l propune guvernul laburist ca plafonul cheltuielilor militare să nu depășească 2 miliarde lire anual în 1970, cifră pe care el o consideră cu totul artificială.

În ciuda poziției sale, Mayhew a declarat totuși că sprijină conducerea laburistă, a cărei situație este și așa destul de precară, prin redusa majoritate de numai trei voturi pe care o deține în Camera Comunelor.

PACTUL DE LA BAGDAD REDIVIVUS ?

O „sfîntă alianță" ? Un „bloc islamic" ? O „regruparе musulmană" ? Supozițiile nu au lipsit pe parcursul vizitelor întreprinse succesiv, de la mijlocul lunii decembrie, de regele Arabiei Saudite în capitalele Iranului, Iordaniei și Kuweitului. Programul său include pentru viitorul apropiat și alte deplasări în aria Orientului Apropiat și Mijlociu. Nici un observator al scenei politice din această parte a lumii n-a crezut vreun moment în caracterul de agrement sau protocolar al călătoriilor regelui Feysal.

Ce ar urmări, de fapt, suveranul saudit ? El a lăsat să-i scape, în cursul unei vizite, declarația că nutrește ideea „concilierii" islamismului cu exigențele lumii actuale. Precizările le-a lăsat pe seama unor curteni. Consilierul său intim, Pharaon, a declarat unui corespondent al ziarului „Le Monde" că este vorba de intenția lui Feysal de a crea un „pact islamic".

Intențiile curții de la Ryad au întîmpinat de la bun început numeroase rezerve în majoritatea țărilor vizate, ba chiar unele reacții destul de viguroase pentru a-l determina pe promotorul lor să le dea o altă versiune. Tăgăduind că s-ar gîndi la o „alianță islamică", Feysal a declarat, într-o conferință de presă la Amman, că intenționează să realizeze doar un „congres islamic". Rocada n-a putut însela însă pe nimeni.

Nici sub forma lor „revizuită", intențiile regale n-au găsit aderiune. Datorită unui viciu de fond. S-a remarcat, printre altele, că itinerarul regelui saudit nu a cuprins și nu va cuprinde să constituie un «front de stabilizare» destinat să se opună forțelor progresiste".

Observatori politici apreciază inițiativele regelui saudit și prin prisma îngrijorărilor care au cuprins atît pe șeful dinastiei wahabite, cît și cercurile imperialiste din Occident față de evoluția evenimentelor din Yemen și, mai ales, în legătură cu intensificarea luptei de eliberare din Arabia de sud și Aden. În scopul de a stăvili extinderea mișcării de eliberare, cercurile monopoliste de capitalele maghrebiene sau ale țărilor situate la vest de Suez. Concluzia a fost exprimată destul de străveziu de „Journal de Genève : *„Regele Arabiei Saudite încearcă să creeze «un fel de asociație a statelor rămase tradiționaliste»"*. Astfel, acoperit de o manie religioasă, proiectul regelui Feysal ar avea, de fapt, tendințe politice bine precizate. „Inițiativa saudită — sublinia recent revista tunisiană „Jeune Afrique" — încearcă — după cum se arăta în presa arabă și occidentală — să plaseze la est de Suez un nou „dispozitiv strategic", avînd ca platformă Arabia Saudită și care ar urma să cuprindă Iordania, Kuweitul și alte state din regiune.

De departe, aceste proiecte degajă un pătrunzător miros de petrol, dacă se ține seama că prin Iordania trece conducta principală a societății „ARAMCO", iar Arabia Saudită și Kuweitul dau împreună o producție anuală de multe milioane de tone de țiței. *„Anglo-saxonilor* (ale căror societăți exploatează acest petrol) — scrie „Jeune Afrique" — *li se pare că a sosit momentul să-și pună petrolul sub protecția unui ansamblu musulman, care, în numele credinței, ar apăra interesele lor"*.

Nu întîmplător proiectele sînt însoțite de un spectaculos acompaniament de arme grele. Este cunoscut că, nu de mult, S.U.A. și Anglia au căzut de acord să livreze Arabiei Saudite echipamente militare evaluate între 500 și 700 de milioane de dolari ; Iordania, la rîndul ei, va primi avioane engleze în valoare de 30 milioane de lire sterline, ca și tancuri americane. Împotriva cui o asemenea desfășurare de forță ? „Este de toată evidența — scria recent „Le Monde diplomatique" — că anglo-americanii... speră să transforme acest imens teritoriu bogat în petrol într-o fortăreață inexpugnabilă". Firește, împotriva voinței popoarelor din aceste țări de a se elibera de monopoluri, de a deveni stăpîne pe bogățiile lor. Ziarul libanez „An-Nahar" a dezvăluit și mai clar substratul proiectului vînturat de Ryad. Într-un articol intitulat „Religia, petrolul și armele", ziarul arăta că anumite cercuri din Occident încearcă să se folosească de regele Feysal ca de un exponent al forțelor reacționare din lumea arabă, pentru a crea un nou pact militar în locul pactului CENTO, numit, cîndva, „Pactul de la Bagdad".

Asemenea planuri nu puteau să nu trezească îngrijorare în rîndul popoarelor din Orientul arab. Într-un discurs pronunțat marți seara, președintele Nasser a subliniat că „pactul islamic", ca și pactul de la Bagdad, are drept scop esențial să lichideze forțele progresiste în țările arabe". Sînt însă sigur — a spus președintele R.A.U. — că poporul arab este capabil să dejoace această nouă acțiune prin care nu se intenționează decît revenirea țărilor arabe sub influența străină. „Însăși ideea unei alianțe islamice este inacceptabilă forțelor de eliberare arabe", iar „masele musulmane nu se vor lăsa înșelate", a declarat, la rîndul său, președintele Aref al Irakului. Declarații asemănătoare au făcut și personalități politice de frunte din alte țări arabe. În numele guvernului libanez, ministrul de externe G. Hakim a subliniat că țara sa este ostilă creării unui „pact islamic". Merită a fi consemnată și declarația ambasadorului pakistanez la Cairo, care a spus că „pactul islamic" ar fi o alianță pe care Pakistanul nu dorește s-o stabilească cu nimeni și că acesta nu va participa la nici un fel de conferință islamică.

Numeroase ziare din țările arabe subliniază că un „pact islamic" ar avea aceeași soartă ca și defunctul pact de la Bagdad, întrucît popoarele nu vor admite „reîntoarcerea la o legătură care să scindeze lumea arabă și s-o pună la discreția dominației unor cercuri occidentale" — așa cum sublinia săptămînalul „L'Observateur arabe".

E. MIRONESCU

■ **MOSCOVA.** *La 22 februarie, în Uniunea Sovietică a fost lansat satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-110", în scopul efectuării unor cercetări biologice. La bordul satelitului se află doi cîini — Veteriok și Ugoliok.*

■ **ROMA.** Biroul Politic al Partidului Comunist Italian a dat publicității un comunicat în care se pronunță împotriva acțiunilor represive la care au recurs patronii marilor întreprinderi, în urma grevelor și demonstrațiilor recente ale oamenilor muncii.

■ **DELHI.** În urma tratativelor care au avut loc între delegația guvernamentală a R. P. Ungare și reprezentanții guvernului indian, la 23 februarie s-au semnat la Delhi un protocol cu privire la prelungirea pînă în 1970 a acordului comercial pe termen lung ungaro-indian, un acord privind colaborarea științifică și un acord cu privire la comunicațiile aeriene între Ungaria și India.

■ **NICOSIA.** În Cipru a fost inaugurată o uzină electrică construită în apropiere de localitatea Limassol din sudul insulei. Uzina, a cărei construcție a durat trei ani, are o putere instalată de 60 000 kW.

■ **NEW YORK.** Pe autostrada care duce de la New York spre Los Angeles a avut loc un accident care s-a soldat cu moartea a 6 persoane. Din cauza unei ceți foarte dense s-au ciocnit mai întîi două automobile, după care, venind cu o mare viteză din spate, aproximativ 1 000 de mașini au fost avariate.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii